

zpravodaj

Srpen — září 1984,

číslo 7—8

Kčs 2,—

ZAKLADATELŮM JZD PŘED X. SJEZDEM JZD

Poděkování, úctu a obdiv vám všem

Právě před 35 lety začal boj o vytvoření podmínek pro socialistickou zemědělskou velkovýrobu. Bylo třeba získat pro myšlenku kolektivizace drobného a středního rolníka, přesvědčit ho o správnosti a reálné perspektivě této cesty. Byl to proces nesmírně těžký a složitý.

A patří-li dnes náš obdiv, úcta i poděkování všem, kteří klestili cestu a pomáhali vytvářet podmínky pro socialistickou velkovýrobu v zemědělství, i prvním družstevníkům, pak ale největší dík patří našim ženám. Ženy projevíly v této historické době největší nadšení a vytrvalost: chodily nejen přesvědčovat, ale svou prací pomáhaly překonávat nedostatky ať na polích nebo ve stájích, tvrdě pracovaly bez ohledu na čas, odměnu i rodinu. Byly doslova v první linii fronty ve smyslu Gottwaldova hesla: „Kupředu, zpátky ni krok!“ A mnohé ještě dnes, přes svůj pokročilý věk, pomáhají „jejich“ JZD.

Díky patří též jejich manželům, kteří jim tuto obětavou práci umožňovali, dík patří i těm dělníkům, kteří na výzvu vlády přešli posílit ještě tehdy slabá JZD. A je nutno ocenit nadšenou práci aktivu v přesvědčovací kampani i při pomoci na polích, stávkách i organizační činnosti a při ochraně mladých JZD, zvláště pak příslušníkům Lidových milic.

Dnes socialistická zemědělská velkovýroba může na nastávajícím X. sjezdu JZD s uspokojením hodnotit svůj podíl na tvorbě národního důchodu, na zajištění výživy lidu.

Tímto poděkováním chceme přispět i ke zdárnému průběhu X. sjezdu JZD, neboť jen ten, kdo nezapomíná na těžké začátky, si váží i současných vymožeností, které rozvoj JZD na vesnici přinesl. Jestliže v první fázi socializace vesnice bylo raženo heslo „Dělník za rolníka, rolník za dělníka“, pak je dnes můžeme obměnit: „Dělník a družstevní rolník jednotně za další rozvoj naší socialistické vlasti!“

Anežka Příkazská, v době, kdy byla členkou prvního představenstva JZD ve Slavkově.

Marie Hofírková, členka JZD Vážany od jeho založení.

MĚV KSC, MĚV NF, MĚV SČSP A MĚNV VE SLAVKOVĚ

uspořádají na počest 47. výročí VŘSR
a 41. výročí uzavření smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci
a poválečné spolupráci mezi ČSSR a SSSR

Slavnostní politické a kulturní akce v MČSP 1984 ve Slavkově u Brna

Slavkov:

Úterý 6. listopadu 1984 v 19.30 hodin
ve velkém sále Společenského domu

SLAVNOSTNÍ VEČER

s programem:

Hymny, zahájení, slavnostní projev,
vystoupení dětského folklorního souboru „Křenováček“
a zakončení Internacionálou

Středa 7. listopadu 1984

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD MĚSTEM

Sraz účastníků v 18 hod. na Tyršově ulici,
odchod v 18.30 hod. do zámeckého parku
k pomníku rudoarmejců.

K SLAVNOSTNÍMU POLOŽENÍ VĚNCŮ

Hymny, projev, Internacionála.

Středa 12. prosince 1984 v 19.30 hod. v kině JAS

DŮSTOJNÉ ZAKONČENÍ MČSP 1984

Hymny, projev, kulturní program, Internacionála
Poté promítnutí filmu „Přírodní krásy SSSR“.
Vstup volný.

★

Ve Vážanech n. L. v pátek 2. listopadu 1984

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD OBCÍ

a položení věnců k pomníku padlým.
Sraz účastníků v 17.30 hod.

DOBŘÁ TRADICE SČSP VE SLAVKOVĚ

Organizace SČSP ve Slavkově má již svou
dobrou tradici na podílení se na veřejně-politických
akcích NF, v organizování vlastních
akcí, vedoucích k udržení přátelství mezi
našimi národy. Jednou z nejvýznamnějších akcí
každý rok je MČSP, na níž se podílí celá
Národní fronta, jak svědčí program letošního
MČSP. Letos bude MČSP o to slavnostnější, že
vzpomeneme i výročí podepsání Československo-
sovětské smlouvy o přátelství a spolupráci
a výročí narozenin Klementa Gottwalda.

Městská organizace SČSP má 16 odboček
s 480 členy. Městský výbor se každý měsíc za-
bývá jak jejich činností, tak i úkoly, které
tvoří bohatou náplň činnosti odboček i celé
městské organizace v rámci úkolů ÚV SČSP
a městského výboru NF.

Mezi nejlépe pracující odbočky lze zařadit
odbočku SČSP v Potravinách, Agrozetu, Agro-
chemického podniku, obě odbočky na základ-
ních školách a obě uliční organizace. V Potr-
vinách a Agrozetu kromě toho pracují BSP ČSP.
Činnost odboček na základních školách vychází
z výchovného poslání školy. Pionýrská organi-
zace na ZŠ Tyršova nese jméno hrdiny z bojů
o osvobození města od fašismu — Viktora
Oganěsjana, který při osvobozování padl. S ro-
dinou Oganěsjanovou udržuje odbočka SČSP
i pionýrská organizace písemný styk a při je-
jich návštěvě Československa a Slavkova se
vždy aktivně podílejí na programu návštěvy.

Uliční organizace SČSP, jejímiž členy jsou
převážně důchodci a ženy v domácnosti, jsou
velmi aktivní. Z akcí a zájezdů lze vyzvednout
aktivní spolupráci na zájezdu na vystoupení
sovětského národopisného souboru do Nesovic,
který organizoval městský výbor.

Úkolem městského výboru SČSP je pomoci
několika zaostávajícím a málo aktivním odboč-
kám k větší aktivitě, a hlavně podpora akcí,
jež podtrhují význam československo-sovětského
přátelství, hlavně v MČSP.

Městský výbor SČSP ve Slavkově děkuje
všem organizacím a členům, kteří mu pomáhají
v úsilí o utužení a prohloubení československo-
sovětského přátelství.

KINO JAS K MČSP 1984

Úterý 13. listopadu
v 19.30 hodin

NEKLAÐTE ÐABLOVI PASTI

Příběh z občanské války
na Dálném východě.

Středa 14. listopadu
v 19.30 hodin

ZLATÉ ROUNO

Vzrušující střetnutí s pa-
šeráky zlata.

Čtvrtek 15. listopadu
v 19.30 hodin

PALBU NEZAHAJOVAT!

Válečný příběh z východ-
ní hranice SSSR v letech
II. světové války.

Středa 12. prosince
v 19.30 hodin

PŘÍRODNÍ KRÁSY SSSR

Vstup volný.

Na tyto filmy platí legi-
timace Klubu přátel so-
větského filmu.

PRO DĚTI

UVÁDÍ KINO JAS

v rámci
dětského festivalu:

Sobota 3. listopadu
v 15.30 hodin

OSLÍ KŮŽE

Pohádka o krásné
princezně, chudém princí
a zlatém prstenu.

Pondělí 5. listopadu
v 15.30 hodin

NEBOJÁCNÉ MYŠKY

Příběhy, které se mohou
přihodit jen v pohádkách.

Městský národní výbor informuje

Rada MěNV ve Slavkově od posledního plenárního zasedání projednala:

1. Současný stav bytové situace ve městě, včetně stavu bytového fondu v přidělovacím právu MěNV a návrh pořadníku na II. pololetí 1984.

MěNV má přidělovací právo k 262 bytům, které jsou ve správě OBP Vyškov, z toho je 87 bytů I. kat., 149 II. kat., 11 bytů III. kat. a 19 bytů, které jsou v soukromých obytných domech. V současné době eviduje MěNV 27 uchazečů o přidělení bytu. Ke snížení počtu uchazečů v evidenci MěNV došlo přidělením bytů po dokončení 10 bj. státní bytové výstavby v sídlišti Zlatá hora.

Rada MěNV odsouhlasila nový návrh pořadníku na přidělení bytu ve II. pololetí a uložila odboru výstavby dořešit situaci na Gottwaldově ulici, kde v důsledku plánované opravy komínových těles nejsou obsazeny 3 byty.

2. Zhodnocení kontrolní činnosti odborů MěNV za I. pololetí 1984 a návrh plánu na II. pololetí 1984.

V I. pololetí 1984 provedl odbor výstavby 3 kontroly. V provozovně kadeřnictví bylo zjištěno, že chybí lékárníčka a není vymezen prostor pro uložení špinavého prádla. Uloženo vyřešit do 30. 7. 1984. Při kontrole obdělávanosti pozemků byly zjištěny 4 nedostatky, a to ve 3 případech nedostatečně obdělání pozemku a v jednom případě stavební přestupek. Nedostatky byly projednány s uživateli a zajištěno jejich odstranění. Neoprávněné užívání veřejného prostranství bylo zjištěno v 15 případech. Byly předepsány správní poplatky a nařízeno odklizení.

Správní odbor provedl kontroly vyřizování žádostí o přijetí do MŠ. U MŠ I. a II. nebyly zjištěny nedostatky. U MŠ Vážany je nedostatečná kapacita, požadavky na umístění dětí nemohou být proto v plném rozsahu uspokojeny. Uložena nápravná opatření řeší možnost zřízení II. oddělení.

Finanční a plánovací odbor provedl kontrolu oprávněnosti poskytování slev stravného u stravovacích zařízení MěNV a bylo zjištěno, že ve všech stravovacích zařízeních jsou ve vyplňování přihlášek ke stravování nedos-

tatky, které však nemají vliv na stanovení výše poplatku. Celkem je poskytována sleva 19 stravníkům. Bylo uloženo dbát na řádné vyplňování přihlášek včetně předkládání změn. V MDPM byla provedena kontrola evidence a využití majetku. K odstranění zjištěných nedostatků bylo uloženo zajistit opravy vodovodního zařízení, za zapůjčené vybavení požadovat poplatek za opotřebení, přepsat inventurní knihu a vyžadit, případně převést na jiné zařízení, nepotřebné vybavení.

V Historickém muzeu byla kontrola zaměřena na vedení prvotní evidence. Na základě výsledku kontroly bylo uloženo uzavírat inventurní knihy nejen ke dni inventarizace, ale i k 31. 12., vyhotovit nové místní seznamy a čtvrtletně provádět kontrolu pokladni hotovosti.

Plány kontrolní činnosti na II. pololetí 1984 byly schváleny v plném rozsahu.

3. Rozbor vyřizování stížností, oznámení a podnětů podaných na odborech MěNV v I. pololetí 1984. MěNV obdržel v I. pololetí pouze 2 stížnosti, které řešil odbor výstavby, MH a obchodní. První stížnost se týkala zhoršování životního prostředí unikáním fekálií v části Vážany. Stížnost byla oprávněná. Přijata opatření řeší odstranění nedostatků a jejich plnění je sledováno odborem MěNV až do konečného vyřešení.

Druhá stížnost se týkala stavby dvorního objektu, který stavebník postavil více jak 1 m nad zídku stěžovatelky — sousedky. Stížnost byla oprávněná. Stavebník provedl stavbu bez ohlášení a bez souhlasu souseda. S uloženými opatřeními obě strany souhlasily.

4. Plnění úkolů komise JSBVO a přípravy obyvatelstva k CO v I. pololetí 1984. Celková práce na úseku brannosti na I. pololetí 1984 je hodnocena kladně. Zvláště dobře si vedou školy a učiliště, které věnují branné výchově velkou pozornost. Určité rezervy jsou v získávání mladých lidí do vojenských škol.

5. Činnost MěLK za uplynulé období, plnění politicko-výchovných úkolů a metodická pomoc knihovnám v okolních obcích.

Knihovna má evidováno 1061 čtenářů a k 30. 6. 1984 bylo půjčeno 20 767 knih a časopisů. Uskutečnila 45 besed s účastí 1 405 návštěvníků, 41 výstav knih a dalších 56 akcí. Metodickou pomoc knihovnám okolních obcí poskytuje.

Úkoly stanovené JPKVČ na r. 1983, byly splněny. Knihovnu navštívilo 1 347 čtenářů, z toho 489 dětí do 15 let a 282 do 19 let. Fond knihovny činil 29 404 knihovních jednotek. Rada MěNV konstatovala, že MěLK všechny úkoly vytyčené pro rok 1983 i pro I. pololetí 1984 splnila. Přesto pro zkvalitnění provozu knihoven v okolních obcích uložila vedoucí MěLK provést revizi knižního fondu v MLK Heršpice a zabezpečit provedení revizního katalogu MěLK pro plánovanou revizi fondu v MěLK Slavkov.

6. Hodnocení práce občanských výborů, jejich podíl při zabezpečování veřejně prospěšných úkolů. Vyhodnocení socialistické soutěže OV a návrh na změnu kritérií soutěže pro rok 1985.

Je v zájmu MěNV zvýšit podíl OV na rozvoji iniciativy občanů při správě, řízení a budování našeho města. Za tímto účelem je zorganizována i socialistická soutěž OV, jejíž výsledky mají vzrůstající tendenci. OV č. 1 má 14 členů a v rámci obvodu odpracoval společně s občany 244 brigád. hodin na akci koupaliště, což činí z celkového závazku 30 %. OV č. 2 má 16 členů a odpracoval 638 brig. hodin, tj. 56 % z celkového závazku. OV č. 3 má 18 členů, občané obvodu odpracovali 696,5 brig. hodin, tj. 63 %

závazku. OV č. 4 má 22 členů a odpracováno bylo 1 161 hodin, což je 49 % závazku. OV č. 5, který pracuje v části Vážany, odpracoval na akci koupaliště 54 brig. hodin, což činí 54 % závazku. Při národních směnách v jarních měsících odpracovali občané cca 6 500 brig. hodin. V soutěži získal 1. místo OV č. 5, 2. místo OV č. 4, 3. místo OV č. 2, 4. místo OV č. 1 a 5. místo OV 5.

7. Rozbor hospodaření drobných provozoven

V drobných provozovnách MěNV pracovalo celkem 13 pracovníků v profesích brusič, kadeřnice, pokrývač, stolař, švadlena, zámečnick, zedník a inzertní služba. Mimo tyto profese jsou u drobných provozoven MěNV registrovány činnosti malířství a natěračství, klempířství, instalatérství a topenářství a šití péřových příkrývek. Celkové příjmy provozoven činily 65 025,90 Kčs, z toho od obyvatelstva 30 929,90 Kčs. V drobných provozovnách je zájem především o pracovníky stavebních profesí. I přes snahu MěNV nedaří se zajišťovat pracovníky pro práci v provozovnách v takovém rozsahu, jak by bylo žádoucí pro uspokojení potřeb obyvatelstva. Problémy jsou také se zajištěním technického vybavení provozoven. Ke zlepšení poskytování služeb drobných provozoven je třeba zajistit vhodný objekt, ve kterém by byly provozovny umístěny. Rada MěNV po projednání uložila správci drobných provozoven věnovat soustavnou pozornost náboru pracovníků do drobných provozoven. Vedoucí finančního a plánovacího od-

Slavnost i dojemnost vítání nových občánků Sborem pro občanské záležitosti nesporně zvyšuje přítomnost i vystoupení dětí z mateřských škol ve Slavkově.

boru bylo uloženo vytvořit finanční podmínky pro nákup nákladního vozidla prostřednictvím odvětvových odborů ONV.

8. Zpráva o plnění JPKVČ na I. pololetí 1984, včetně plánu politických, masových akcí a oslav. V JPKVČ bylo na I. pololetí zařazeno 189 akcí, z nichž bylo splněno 160 a mimo plán bylo zajištěno 26 akcí. Plán masových politických oslav a akcí v I. pololetí byl v plném rozsahu splněn. Všechny pořádané akce měly dobrou úroveň. Dobrý ohlas mají akce, na kterých v kulturním programu vystupují žáci slavkovských škol. V tomto směru je třeba i nadále pokračovat a spolupráci se školami neustále rozvíjet. Pro zajištění řádného přehledu o plnění akcí zařazených JPKVČ bylo doporučeno předsedovi MěNV vyzvat na nejbližším zasedání pléna NF všechny předsedy organizací NF k provedení dosud nesplněných akcí v náhradních termínech.

Na poslední schůzi rady MěNV byla provedena příprava XX. plenárního zasedání MěNV.

Mimo tyto hlavní zprávy rada MěNV projednala:

- souhlas k odkoupení nemovitosti
- uzavření dohody o pracovní činnosti
- vyplacení odměn za pomoc při soupisu hospodářského zvířectva, za opravu míchačky na beton, za provedení fasádnických prací na koupališti, za soustružnické práce a odstranění polomů na hřbitově
- návrh na složení členů komise HTÚP
- žádosti o vydání povolení k poskytování služeb a oprav podle nařízení vlády č. 154/82 Sb.
- obsah Zpravodaje ONV
- připomínky z jednání OV
- přípis občanů ulice Bučovická k územní připravenosti výstavby rodinných domků mezi ulicemi Bučovická a Čelakovského
- postup při řešení chovu lišek a jiných kožesinových zvířat
- pracovní a mzdové záležitosti
- postup prací na akci „Z“ koupaliště
- zajišťování přístavby polikliniky.

Všem projednávaným zprávám věnovala rada MěNV patřičnou pozornost a přijala opatření k zlepšení práce na některých úsecích.

NÁVRH ZMĚN MĚNV k autobusové dopravě

Vzhledem k plánovanému přesunu autobusového nádraží se množí návrhy na reorganizaci zastávek ČSAD. MěstNV bude k těmto návrhům přihlížet, musí však dbát i celospolečenského hlediska. Někteří navrhovatelé myslí především na výhodnost vlastní dostupnosti zastávek. Rozhodně ale MěstNV bude dbát na prosazení občanských požadavků. V tomto čísle předkládáme návrhy MěstNV pro změny v jízdních řádech na příští rok, které byly předloženy odboru dopravy ONV pro tvorbu jízdních řádů na období 1985-86.

Jde o tyto změny:

1. **Trať Slavkov—Vyškov**, linka 68110, spoj 21 — odjezd ze Slavkova tak, aby byl autobus ve Vyškově alespoň ve 13.45 hod. Ve 14.00 hodin začínají schůze a porady všech orgánů a organizací.

2. **Trať Brno—Kobeřice**, linka 68070, posunout odjezd na 15.07 (původně 15.02). Trať Slavkov—Vážany, detto u linky 68030. Kvůli pracovníkům, kteří pracují do 15.00 hodin, aby neodcházel ze svého pracoviště před ukončením pracovní doby.

3. **Trať Slavkov—Vážany**, linka 68030, spoj 17, posunout odjezd z nám. na 14.20 (pův. 14.15) — pracovní doba zaměstnanců Textilu Brno je do 14.15 hod.

4. **Trať Slavkov—Pozořice**, linka 68060 — původní odjezd posunout z 14.30 na 14.45 — pracovní doba většiny zaměstnanců je od 14.30 a další spoj je až v 15.55 hodin.

5. **Trať Slavkov—Brno** — Jako jeden z nejdůležitějších požadavků se jeví doplnění o nový spoj v době mezi 5.30 a 6.00 hod., tedy v rozmezí mezi odjezdem linky 68140, spoj č. 3 (resp. linka 68070 — spoj č. 5) a linky 63800, spoj č. 3. Situace i po uplynulém období se nejeví pro dopravu do Brna příznivě a tato bezmála 40 minutová mezera v ranní špičce způsobuje následné přetížení spojů kolem půl šesté i po šesté hodině ráno. Odlehčení by jednoznačně pomohlo doplnění o další spoj s odjezdem cca 5.45 ze Slavkova.

6. **Trať Brno—Slavkov** — pozitivně se projevilo posílení dopravy novým

spojem s odjezdem v 15.00 hod. z Brna. Přesto však cestující požadují doplnění nebo přesun některého ze spojů tak, aby odjížděl z Brna asi v 15.15 hod. Tento návrh je řešitelný a odlehčí především spojům s odjezdem po 15.35 z Brna.

7. **Směr Brno—Slavkov** — V časovém období mezi 17.10 a 18.10 hod. není spoj, který by mohli pracující využívat. V tomto období odjíždí v uvedeném směru na trati 60251 spoj č. 27 (Gottwaldov), který podle údaje v jízdním řádu nebere cestující s žákovskými a dělnickými jízdenkami do Slavkova. Navrhujeme zrušení tohoto nařízení. Požadavek občanů je i zřízení autobusového spoje Brno—Slavkov s odjezdem 19.50—23.00 hod. Zde je velká časová mezera mezi možnými spoji.

8. **Směr Brno—Kobeřice**, linka 68070, spoj č. 40 — směnový příjezd do Holubic 20.10, požadavek je pozměnit příjezd do Holubic o 10 minut zpět, aby bylo možné mít připoj na vlakový spoj č. 4018 od Vyškova. Důvodem je zvětšení vzdálenosti od zastávky k nádraží.

9. Občané města Slavkova a okolí požadují přeorganizování zastávek ve Slavkově s ohledem na výstavbu autobusového nádraží v ul. Čs. armády. Jedná se o požadavek zřízení zastávky pro linky Slavkov—Hodějvice, Němčany, na ul. Bučovická poblíž ulice Havlíčkové.

10. Dále MěstNV ve Slavkově po připomínkách občanů z Vážan požaduje zřízení spoje Vážany—Slavkov mezi 18.00—19.00 hodinou a zpět spoje Slavkov—Vážany po 22. hodině. Důvodem je, že tato obec je součástí města Slavkova a veškeré kulturní a politické akce se konají po 19 hodině a z této části není v uvedené dobu žádný spoj. Taktéž jsou problémy v zajišťování služeb ve Vážanech — odjezd pracovníků z Vážan a možnost občanů Vážan pracovat na směny ve Slavkově.

11. **Směr Slavkov—Vyškov** — požadavek na odjezd autobusu ze Slavkova kolem 12.45 hod. pro možnost návštěvy podnikových akcí konajících se po 13 hodině.

Spoj Slavkov—Vyškov 68110 — požadavek znovuzřízení spoje s termínem odjezdu ze Slavkova v 7.40 hod.

NOVÁ NOCLEŽNA ČSAD, přibude další ve Vážanech?

V Kobeřicích měli řidiči ČSAD nevyhovující studenou, syrovou nocležnu, ve které si řidiči mnoho neodpočinuli, když měli časně ráno vyjet za svou službou. Toto bylo předmětem častých nářků i kritiky řidičů i cestujících, kterým bylo „jejich“ řidičů líto. Proto MNV spolu s organizací KSC v Ko-

beřicích rozhodly o nápravě. Zajistily důchodce — zedníka a vše ostatní na adaptaci nocležny provedli řidiči sami. Jan Lokaj, Jan Daněk, Vladimír Horných a Jan Kachlík odpracovali zdarma 79 hodin, vodoinstalačské práce provedl řidič Richard Sigmund za 42 hodin, ale nejvíce se o novou nocležnu zasloužil řidič František Halamčík, který na adaptaci odpracoval 145 brigádnických hodin.

Tak vzniklo dílo, za které se Kobeřice ani ČSAD nemusejí stydět. Nocležna má vykachličkovanou umývárnu se sprchovým koutem, pak malou vybavenou kuchyňku a v hlavní místnosti jsou umístěny 3 válečky i s nočními stolky, včetně koberce a akumulačních kamen.

Řidiči se tedy mohou po celodenní službě umýt, najíst se a odpočinout do další práce příštího dne. Všem, kteří se na tomto záslužném díle podíleli, vedení vozovny ČSAD ve Slavkově děkuje.

Ale Vážanští se ptají: kdy konečně bude zřízena nocležna i ve Vážanech, kde na ni řidiči již dlouho čekají a MěNV podává ČSAD pomocnou ruku?

OKÉNKO do muzea

Historické muzeum ve Slavkově u Brna pokračuje vedle své dokumentační, expoziční a výstavní činnosti i v pořádání dalších kulturně politických akcí pro veřejnost. Jednou z nich byla i beseda se zaslužilým umělcem spisovatelem Františkem Kožíkem, která se konala v pátek 21. září 1984. Muzeum tak navázalo na podobné pořádané akce v minulých letech, kdy do Slavkova pozvalo spisovatele Františka Neuzíla, Miroslava Ivanova, historika prof. Josefa Polišenského a další. Takřka 140 zaujatých posluchačů zaplnilo sál městského kulturního střediska do té míry, že pro stále nově přichozí bylo třeba přinášet židle ze sousedních místností.

Zasloužilý umělec František Kožík v rozhovoru se svou spolužačkou, obyvatelkou našeho města, Petronílou Hamadovou.

Foto: Ing. Karel Král

Besedu zahájil člen brněnské pobočky Svazu československých spisovatelů Jindřich Uher, který v hutné zkratce nastínil životní dráhu a dílo Františka Kožíka. A pak se již ujala slova členka činohry Státního divadla v Brně Lubomíra Sonková, která přednesla ukázkou z Kožíkových básní a úryvek z jeho nejznámějšího románu — Největší z pierotů. František Kožík její četbu doplnil vzpomínkami na okolnosti, za nichž toto dílo vznikalo i na jeho další osudy. V atmosféře plné pozornosti a soustředění

pak zodpovídal četné dotazy, které posluchači vznášeli. Týkaly se jak způsobu jeho práce, využívání historických pramenů v literární tvorbě a dalších plánů do budoucna, tak i jeho vztahu k našemu městu, divadlu, muzeím a podobně. A když byly všechny dotazy zodpovězeny, vytvořila se spontánně před stolkem, za nímž mistr Kožík seděl, dlouhá fronta těch, kdož toužili odnést si odsud jeho podpis. Sloužila k tomu nejen četná vydání jeho knih, ale i vkusná pozvánka, kterou pro Historické muzeum navrhl akademický malíř Vladimír Smrčka. Pozornosti návštěvníků se těšila i výstava děl Františka Kožíka, kterou z fondů městské lidové knihovny obětavě připravil Evžen Drbal.

Početná návštěva a úspěšný průběh besedy ukázal, že dílo Františka Kožíka je mezi našimi čtenáři velmi oblíbeno a že jim jeho návštěva v našem městě udělala skutečnou radost. A pro muzeum je tato skutečnost popudem k tomu, aby v pořádání Slavkovských besed pokračovalo i v příštím období.

PhDr. Jiří Pernes,
ředitel muzea

Pomozte při pátrání historikům!

Pátráme po dosud žijících přbuzných, přesněji jejich potomcích, Vilemíny Bílkové, provdané Raabové. Narodila se 13. 5. 1848 ve Slavkově jako dcera kožešníka Jana Bílka, který se narodil 9. 5. 1800 rovněž ve Slavkově v č. d. 11, oženil se s Josefou, roz. Plačkovou, do domu č. 85. Měli 6 dcer: Henrietu, Helenu, Ludoviku, Emilii, Vilemínu, Marii a syna Hugo.

Vilemína byla hudebně nadaná. Je doloženo, že ještě v 7 letech žila ve Slavkově (hrála na housle a zpívala v kostele na kůru). Pak se pravděpodobně i s rodiči odstěhovala do Rakouska. V 10 letech v blíže neurčeném městečku poblíž Vídně už prý řídila dětský sbor. Hru na housle začala později studovat na pražské konzervatoři u M. Mildnera. Pravděpodobně po jeho smrti [1865] přestoupila na konzervatoř vídeňskou, kde vedle

houslí studovala i zpěv. Ve Vídni se seznámila s houslistou Johanem Raabem, za něhož se r. 1869 provdala a následovala jej do Petrohradu, kde Raab v 60. letech působil jako houslista Mariinského divadla a učitel na konzervatoři. Když J. Raab po půl roce manželství zemřel, zůstala Vilemína v tehdejší Petrohradě. Po dostudování působila zde velmi úspěšně jako operní zpěvačka a přední členka Mariinského divadla, po roce 1885 pak jako profesorka zpěvu na konzervatoři. Ještě jednou byla krátce provdána za ruského novináře Pljuščevského. Zemřela na mozkovou mrtvici v listopadu 1917 a pohřbena byla v Petrohradě na luteránském hřbitově.

Poněvadž někteří ruští a dnes největší muzikologové jí přisuzují německý původ a požádali českého muzikologa docenta dr. Černého o zjištění chybějících údajů pro připravovanou publikaci, rádi bychom vyplnili některé mezery v životopise, především rok přestěhování ze Slavkova do Rakous, aby se prokázala souvislost mezi dívkou Vilemínou ze Slavkova a pozdější umělkyní, která do Petrohradu přišla z Rakouska. Pomocí úředních dokladů [archiv, kronika, matřička] se to dosud přes veškerou snahu nepodařilo. Protože rodina Bílků byla velmi rozvětvena, mohly by snad být uchovány některé stopy v rodinných zápisech, starých kalendářích, vysvědčeních, kupních smlouvách, poznámkách na starých fotografiích a pod. U mužských příslušníků rodiny se velmi často vyskytovalo jméno František a povolání kožešnictví.

Prosíme, kdo by mohl podat nějakou informaci, která by pomohla při pátrání, ať tak učiní na adresu: L. Kropáčková, kronikářka města, Polní 963 Slavkov, telefon 94 17 72.

● S optimismem nastoupily do první třídy ZŠ i děti vážanské mateřské školy. Předsedkyně ČSŽ ve Vážanech Marie Hošková se i s učitelkami MŠ se všemi desítkami děťmi srdečně rozloučila a předala jim upomínkové dary. Tímto způsobem ženy pomohly překonat ostych prvňáčků.

DOCENT JOSEF SAJNER pětasedmdesátníkem

Rodák ze Slavkova u Brna, náš přední historik lékařství, docent MUDr. et PhDr. Josef Sajner, CSC., dovršil 6. července 1984 75. rok svého života. Vystudoval reálné gymnasium v Bučovicích [1928], potom medicínu v Brně [1934]. V padesátých letech získal hodnost kandidáta lékařských věd, rok 1963 přinesl jubilatovi habilitaci z dějin lékařství a v roce 1964 byl jmenován docentem dějin lékařství. V roce 1969 vystudoval ještě historii na brněnské filosofické fakultě a tamtéž v roce 1983 promoval jako doktor filosofie.

Jubilant je stále pilný, přednáší a publikuje, je penzistou jen podle jména. Nedávno odevzdal do tisku další monografii, tentokrát o dějinách zdravotnictví v Brně. Je člověkem vysoce kulturním, s dokonalým přehledem, neboť ovládá plynně několik jazyků.

Na svůj rodný Slavkov nezapomíná a pravidelně k nám zajíždí a několikrát zde také přednášel s velkým ohlasem. Zajíždí také do Bučovic, aby se zbylými spolužáky vzpomněl gymnasiijního mládí.

Přejeme tedy jubilatovi, ať ještě dlouho se stejným zájmem a láskou pěstuje ve zdraví a životní pohodě své milené dějiny lékařství a ať ještě dlouho může očima hladit tu krajinu, jemu z nejmilejších — krajinu kolem „jeho Slavkova“. Ad multos annos!

Doc. MUDr. Milan Slavětínský, CSC.,
lék. fakulta UP v Olomouci.

CO PŘIPRAVUJEME VE SLAVKOVSKÉM HUDEBNÍM ŽIVOTĚ

Po bohatém hudebním programu v první polovině letošního roku, který je zasvěcen „Roku české hudby“, vstupujeme do nové sezóny 1984/85, kterou Kruh přátel hudby při městském kulturním středisku zahájil říjnovým koncertem zahraničního souboru „Berlínského barokního tria“.

Znovu se potvrdilo, že koncerty vážné hudby se umocňují krásným prostředím našeho zámku a že přitahují návštěvníky. Lze si tedy jen přát častější využívání zámeckých prostorů k těmto účelům a tak návštěvníkům poskytnout nevšední zážitky.

Vraťme se však k tomu, co pro hudbymilovné slavkovské obecnost připravuje městské kulturní středisko, jeho Kruh přátel hudby a hudební soubory. V listopadu přivítáme ve Společenském domě jednoho z největších československých klavíristů a významného skladatele, národního umělce Jana Páleníčka, který na samostatném koncertu uvede skladby světových a českých autorů. První polovinu koncertní sezóny 1984/85 zakončíme v prosinci předvánočním koncertem brněnského žesťového kvinteta. V březnu příštího roku se představí na slavkovském pódiu brněnští mladí koncertní umělci a v dubnu budeme mít možnost vyslechnout vzácné hosty — sólisty opery Národního divadla v Praze. Koncertní cyklus bude zakončen v červnu, kdy v sále zámku vystoupí dechové kvinteto studentů brněnské konzervatoře.

V rámci hudební a estetické výchovy školní mládeže zajišťuje MKS pro slavkovské a okolní školy dva výchovné koncerty, na kterých vystoupí symfonický orchestr brněnské konzervatoře a dechový orchestr Vysoké vojenské školy ve Vyškově.

Jak je již ve Slavkově dlouholetou tradicí, do hudebního dění se zapojují i slavkovské soubory.

Orchestrální sdružení připravuje na květen Slavnostní koncert k 40. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou. V pořadu koncertu mimo orchestrálních skladeb provedou Žáci baletního oddělení LŠU a sólisté Státního divadla v Brně za doprovodu orchestrálního sdružení balet na hudbu Arama Chačaturjana ze hry Maškaráda a členka Státního divadla v Ostravě, Irena Rozsypalová přednese melodram s pohádkové hry Radúz a Maňulena s hudbou Josefa Suka.

Dechový soubor MKS se připravuje na jarní kvalifikační přehrávky, účastní se všech oslav pořádaných ve Slavkově a ve Vážanech a pro letní období připraví program pro oblíbené promenádní koncerty v zámeckém parku.

Velký taneční orchestr MKS po úspěšném pásmu Melodie věčně zelené připravuje nový hudebně zábavný pořad s názvem Slavkováci baví Slavkov. Pořad bude opět věnován mladším i starším pamětníkům, kteří si budou moci vyslechnout nově nastudované skladby nejen ze slavných dob „swingu“, ale i taneční písničky, scény a skeče z minulých desetiletí.

— br —

ŽENY A VOJÁCI DĚTEM

S pěknou akcí pro děti se mohou pochlubit členky ČSŽ ve Vážanech. Uspořádaly pro děti výlet do Kobeřic k rybníku, kterého se zúčastnilo 32 dětí. Na tento výlet byli také pozváni příslušníci naší ČSLA. Vojáci dětem vykládali o životě v armádě a podíleli se také na jejich hrách. 6 svazáků pomáhalo zajistit a zpestřit program výletu. Ženy připravily občerstvení a na závěr u táborového ohně při opékání špekáčků bylo radosti, zpěvu i dobré nálady vrchovatě. Děti se vracely domů příjemně unaveny a plny dojmů, na které hned tak nezapomenou.

—ML—

• Odbočka Svazu československo-sovětského přátelství byla ustavena při JZD Brázdy míru a v plánu má několik akcí do konce roku, zvláště v MČSP. Předsedkyní je Vlasta Palánová.

Odešla naivní malířka Ludmila Procházková

Před dovršením 81. roku života zemřela ve Slavkově malířka naivního umění Ludmila Procházková. Posmutněly její milované obrázky, osiřel štětec i domek v tiché ulici.

O jejím díle jsme na stránkách Zpravodaje psali u příležitosti jejích 80. narozenin v loňském roce. Dnes jako poslední pozdrav a poděkování za práci otiskujeme hrst veršů, zachycených v kronice našeho města v roce 1976:

*Prostý život dělné mámy
provoněný vzpomínkami
jako jitro svěží písní.
Když se písně v srdci tísni,
bere štětce tvrdou dlaní,
zpívá, zpívá vzpomínání ...*

*Čistá je ta píseň její:
noty v barvách vyprávějí,
lid jak uměl za všech časů
do džbáněčku sbírat krásu,
tu, co mocní nepoznali.*

*Ona má ten džbánek malý.
V jeho barvách štětce máčí,
syté tóny barev značí
na sklo, papír, dveře skříní.
Ať radost mají taky jiní!*

*Tak jak brala, tak zas dává:
prostě jako pole klasy.
V tom se tají síla krásy,
lidu země věčná sláva.*

Poděkování

Odbor výstavby MěstNV ve Slavkově děkuje všem občanům v ulici Malčevského za vzornou spolupráci při úpravě zeleně a chodníků na veřejném prostranství. Věříme, že budou příkladem ostatním občanům při zvelebování našeho města.

• LUBOŠ TESÁČEK opět proslavil slavkovskou atletiku dvěma významnými vítězstvími a to na Běhu Rudého práva a 88. ročníku silničního závodu Běchovice—Praha.

Snímek ukazuje pionýry při ranním nástupu.

NEZAPOMENUTELNÝ LETNÍ PIONÝRSKÝ TÁBOR

V druhé polovině srpna prožívalo 109 dětí své nezapomenutelné prázdniny v letním pionýrském táboře v Ruprechtově. Byli to pionýři z PS na Tyršově ulici ze Slavkova, mladí požárníci z celého okresu a 10 chlapců a děvčat ze sovětské školy v Olomouci. Hlavní náplní tábora bylo plnění výchovného systému PO SSM a požární ochrana, a to hravou, zajímavou formou. Dětem ukázali ruprechtovští požárníci praktické cvičení a slavkovští požárníci jim věnovali dokonce celý den, kde praktickou výuku spojili s různými soutěžími. Tábor navštívili i svazarmovci s ukázkami motokrosu a líbili se i kynologové. Program byl však daleko bohatší: účastníci navštívili Moravský kras, VVŠ ve Vyškově, pěšími túrami navštívili Jedovnice, Senetářov a Krásensko, sehráli fotbalové utkání s pionýry z PLR. Soutěže a hry vyplňovaly čas jejich pobytu v táboře. Dvakrát denně na slavnostních nástupech byly udělovány vlaječky za čistotu a pořádek, když před tím slavnostně trubač oznamoval budíček, či večerku. Pobyt zpestřily i dva veliké táborové ohně, diskotéka a karneval na rozloučenou. Pionýři se rozcházelí se slibem, že se zde sejdou za rok zase — a to je nejlepší vysvědčení, že se jim v táboře líbilo.

Boj o získání rolníků pro socialistickou velkovýrobu ve Slavkově

Vítězný únor vytvořil předpoklady pro politické řešení přestavby naší vesnice. Mohla být dokončena parcelace velkostatků na základě hesla Hradeckého programu: Půda patří těm, kdož na ní pracují, obrozená Národní fronta znamenala zlomení vlivu latifundistů a vesnických boháčů na veřejný život. Oficiální podnět k nastupu do boje o združstevnění vesnice vyslovil Klement Gottwald na IX. sjezdu KSČ: „Nebude u nás socialismu bez přechodu vesnice k socialismu!“ Začaly být vytvářeny politické a ekonomické podmínky pro kolektivizaci na vesnici. Úkol byl jasný: neúnavně a trpělivě přesvědčovat malého a středního rolníka, bojovat proti statkářům a vesnickým boháčům a sou-

časně vytvářet spolu s veřejným míněním i ekonomické předpoklady velkovýroby v zemědělství. Proto již za rok, v únoru 1949, byl vyškovský okres rozdělen na tři okresy, a to Vyškov, Slavkov a Bučovice. Organizátorská politická práce se dostala blíž k lidem a mohla být lépe koordinována. Prvním vedoucím tajemníkem OV KSČ ve Slavkově se stal Josef Tichý, prvním předsedou ONV František Partyka. Krátce po ustavení okresu začal vycházet okresní týdeník „Brázdy míru“, který pomohl významně v agitační práci širokého aktivu i těch, kteří s vyhrnutými rukávy, ale bez zkušeností se pustili do velkého díla združstevnění vesnice, jako prvního předpokladu zemědělské velkovýroby.

Na počátku byl kůň nejpětším pomocníkem družstevníků.

Těžká cesta kolektivizace ve Slavkově

Slavkov měl specifickou situaci v zemědělství dávno před úsilím o združstevnění a přechod na socialistickou velkovýrobu. Slavkovský katastr je značně rozsáhlý, má přes 2000 hektarů zemědělské půdy. Část této půdy již před rokem 1948 obdělávali zemědělci z Velešovic, Hodějic, Heršpic i dvůr Rybník, který patřil cukrovarecké ekonomii. Převažovali drobní a střední zemědělci, o čemž svědčí tyto údaje: ve Slavkově se chovalo v průměru 84 koní, na 300 kusů skotu, na 700 kusů vepřového dobytka a výrobní charakter dokresluje to, že se tu chovalo na 300 kozí. Většina malo-

zemědělců měla víceméně charakter povoznický, proto tolik koňských potahů. Přivydělávala si rozvážením uhlí, zboží do obchodů, v době cukrovarecké kampaně při svozu řepy a odvozu řízku, i malozemědělcům bez potahů pomáhali při obdělávání políček. Vlastní půdy vlastnili tito zemědělci málo. Značné procento půdy vlastnili „slavkovští měšťané“, kteří ji zdědili po předcích a zvláště ze spekulativních důvodů půdu skupovali (jako trvalou hodnotu) a pak ji pronajímali — dávali do pachtu — drobným zemědělcům a bezzemkům. Byly zde také dva dvory: Rybník, patřící k cukrovaru, a Pod oborou, na kterém se střídali nájemníci, před rokem 1948 to byli rolníci Antonín Drbal a Karel Ostřížek. Zemědělská škola obhospo-

dařovala 37 ha a několik ha bylo tzv. obecní a farské půdy.

Jako všude jinde, byla i ve Slavkově po roce 1945 založena organizace Jednotného svazu českých zemědělců, která měla za úkol eliminovat vliv bývalých agrárníků a různorodost politiky 4 politických stran.

Z podnětu okresních orgánů (okres byl ustaven v únoru 1949) a JZČZ byl v roce 1949 ustaven přípravný výbor pro založení JZD.

JZD bylo založeno v roce 1950 po rozsáhlé přesvědčovací kampani a dle dochovaných dokumentů byl prvním předsedou JZD ve Slavkově zvolen Jan Novák, který se ale za krátkou dobu této funkce vzdal a předsedou se stal Václav Konvalinka, Jan Novák zastával funkci místopředsedy. Dalšími členy představenstva byli: Antonín Drbal, Štěpán Dvořák, Josef Pokorný, Josef Raušer a Anežka Příkazská. Při založení vstoupilo do JZD z 510 držitelů půdy 283 držitelů půdy, z větších zemědělců to byli Antonín Drbal a Karel Ostřížek. V příštích letech se ve funkci předsedy vystřídali do roku 1960, kdy došlo k přechodu na státní statek, František Pazdera, Miroslav Hrda, Josef Škrabal a Gustav Kučera. Z členů představenstva nejdéle ve funkci vydrželi: Jan Červinka jako agronom, František Žilka jako zootechnik, František Pazdera, Bohumil Pastrňák, Ludmila Drbalová, Jan Knesl jako účetní, Václav Uhýrek, Josef Fuchs a Jaroslav Šmejkal.

V roce 1950 byla provedena I. hospodářsko-technická úprava půdy a byl proveden pokus o zcelení polí do ho-

Družstevníci Jaromír Jeřábek a František Svoboda orají na družstevním lánu na počátku hospodaření JZD.

nů. Tyto byly rozmístěny do 4 cyklů: A, B, C a D. V cyklu A byla pole zemědělců s větší výměrou půdy, v cyklech B a C středních a malých zemědělců, v cyklu D pole drobných zemědělců. V každém cyklu byla část honu JZD, aby při přistoupení zemědělců byla možnost snadnějšího přesunu půdy. Tento šachovnicový způsob se však neosvědčil, ztěžoval JZD kontrolu a obdělávání půdy, zvláště mechanizačními prostředky, se začínající STS. Jedině 37 ha půdy, převzaté od zemědělské školy, mělo ucelený hon. HTÚP došlo u výkonných zemědělců k odebrání zpachtované půdy a tím i k poklesu jimi obhospodařované půdy. To mělo za následek, že několik rodin přestalo hospodařit a jejich příslušníci odešli pracovat do průmyslu. 36 zemědělců vlastnilo tehdy něco přes 200 ha půdy.

Počátky hospodaření v letech 1951—1952 byly velmi těžké. Zde museli pomáhat jak stranické orgány, tak i MěNV. Šlo hlavně o získávání brigádníků a mechanizačních prostředků. Dařilo se ale získávat na pomoc i drobné a střední zemědělce, kteří měli dostatek pracovních sil a koňské potahy a tak docházelo k vzájemné výpomoci. Zemědělci pomáhali JZD potahy a od JZD dostávali zase krmivo a pod. Šlo hlavně o výpomoc při setí, ve žních, výmlatu, vyorávání cukrovky. Ruční práce na poli pomáhaly zajišťovat stranické a státní orgány ve městě. Velkou pomocí byla také brigádnická pomoc místních závodů, úřadů, učilišť a škol (zde hlavně při sbírání brambor za vyoravači). Jako první patron JZD bylo místní výrobní družstvo Destila a tato forma se osvědčila.

Předsedou MěNV ve Slavkově byl tehdy Josef Pechánek, místopředsedou a předsedou zemědělské komise Ladislav Pour, který stál v čele tzv. operativní skupiny, která pomáhala představenstvu JZD překonávat těžkosti. Ladislav Pour byl dokonce ve žních 3 týdny a v podzimních pracích 7 týdnů uvolněn jako aktivista na pomoc v organizaci prací v JZD. Rovněž městský výbor KSČ, v jehož čele stál tehdy předseda Alois Ondráček, později Jan Halačka, se většinou na svých jednáních zabýval otázkou pomoci založenému JZD.

Družstevnice při sázení raných brambor.

Za zmínku stojí to, že v cyklu C byla v r. 1951 rozdělena půda mezi zemědělce, kteří ji obdělávali společně a o sklizeň se dle míry práce dělili (kromě okopanin). Tím se dosáhlo lepšího plnění dodávek státu.

Vstupem rolníků Antonína Drbala a Karla Ostřížka, kteří byli nájemníky dvoru Pod oborou (jinak také Hrubý dvůr) se otevřela možnost zorganizovat i živočišnou výrobu ve společných stájích. V té době byl proveden i svod dobytka. Neohroženě a veřejně a jako první přivedla svoji krávu, za všeobecné pozornosti, ale i posměchu některých zemědělců, žena drobného zemědělce Radoslava Pilátová. Od svého vstupu byla tato žena jednou z opor JZD, neboť ovládala všechny zemědělské práce, zvláště pak seti, jež bylo jejím koníčkem, se bez ní neobešlo. Pro svoji nenáročnost, poctivost a své organizační schopnosti byla u všech družstevníků oblíbena, ale zároveň byla i „autoritou“ mezi nimi.

Od ledna 1953 byly dojnice, prasnice a koně ustájeny ve dvoře Pod oborou, mladý dobytek na hospodářstvích u Uhýrků a Blahutků.

U svedeného dobytka nebylo dbáno zdravotních opatření a tak mnohé dojnice, které trpěly tuberkulózou a brucelózou nakazily další.

Ozdravení skotu likvidací nakažených zvířat v JZD, pro malý obrat stáda, se nepodařilo dosáhnout (podařilo se to až v letech 1964—1965 státnímu statku). Jednou z příčin tohoto stavu byla i nedostatečná klimatizace stájí. To všechno mělo vliv na užitečnost a chov skotu byl pro JZD pasivní. Práce v živočišné výrobě byla

navíc velmi namáhavá, neboť na rozvážení krmiva, vyvážení hnoje a další práce byl jen trakař a koš. Také manipulace s krmivem byla obtížná. Kromě koňských žaček se muselo krmivo ručně nakládat, skládat, ručně dávat do řezaček. Z dojíček je možno obdivovat Františku Pešicovou, která se snažila vyprodukovat ještě něco i nad plán, přípravu krmiva dlouhou dobu zajišťovali Ferdinand Oslík, Karel Hanák, Petr Křížek a další. O 40—50 kusů prasníc se vzorně starali Josef Fuchs a manželé Zemlovi. Ve výkrmu vepřů byli úspěšní ošetřovatelé Bohumil Pastrňák, Josef Pechánek, Ludmila Drbalová a další. Dosahovali tehdy denního přírůstku 40—60 dkg na kus a den. JZD chovalo také ovce a drůbež, pro kterou byla postavena drůbežárna na jižním obvodu města, za železniční tratí. S velkým západem a obětavostí se o drůbež staral Jaroslav Šmejkal a dociloval dobrých výsledků.

V živočišné výrobě byl největší problém se zaváděním dvousměnnosti, neboť pracovníci zde museli pracovat den co den, v sobotu i neděli po celý rok. Nebylo dostatek pracovníků. Tím více vyniká zásluha těch, kteří se zasloužili a doslova se obětovali.

Z počátku byly nedostatky v účetnictví, účetní se střídali. V r. 1952 nastoupil do funkce účetního zkušený účetní a dobrý hospodář Jan Knesl, jehož zásluhou začalo být JZD rentabilní. V této funkci vytrval až do r. 1960, kdy JZD převzal státní statek.

V členské základně byl každoročně pohyb. V r. 1953 přistoupili do JZD další zemědělci, ale v r. 1954, kdy v důsledku sucha byla neúroda a jednotka klesla o 50 %, někteří zase vystoupili.

Velký vliv na pohyb v členské základně měl tehdy tzv. lístkový systém. Družstevníci byli posuzováni jako samozásobitelé v potravinách, většinou neměli vlastní krávu, možnost chovat vepře a pod., zvláště bezzemci a kovozemědělci, a proto z družstva vystoupili. Naproti tomu ženy aktivních zemědělců, zvané „selky“, nutily manžely k vystoupení z JZD, zdálo se jim, že v JZD pracují jako „na panském“.

JZD nestačilo všechnu půdu, kterou mělo k dispozici, kvalitně obdělávat,

Těžká a dnes již pomalá práce ve žních.

a proto docházelo k častým přesunům půdy ve prospěch okolních JZD a dvoru Rybník. Proto v roce 1955 obhospodařovalo JZD jen 298 ha a na 9 ha mělo vlastní zahradnictví, které již v roce 1955 mělo též 10 skleníků. Vedoucím zahradnictví byl Jindřich Kučera.

Neblahý vliv na efektivnost hospodaření JZD mělo to, že 20 % orné půdy, ležící v nejméně příhodnější části v povodí řeky Litavy leželo ladem jako močály, neboť při bombardování Slavkova za války byla narušena odvodňovací síť.

V roce 1955 se podstatně zlepšilo hospodaření JZD a pracovní jednotka stoupla na 20 Kčs (+ naturálie). Přistoupilo 36 členů, vystoupilo 20 členů (tento trend trval od založení). V té době posílili družstvo na výzvu vlády dělníci z továren, a to Miroslav a Marie Hrdovi, Bohuslav Pastrňák, Tasilo Šíra, Vlasta Závodná, Jarmila Šedá, Růžena Hanáková a Božena Šemorová. Miroslav Hrdá se pak stal v následujícím období předsedou JZD.

Polní práce byly zajišťovány přes pracovní skupiny podle honových cyklů. Skupinářů se vystřídalo několik. Kromě již zmíněné Radoslavy Pilátové to byli např. Josef Moravec, František Sulík, Alois Šemora, Anastazie Moravcová, Marie Valníčková, Božena Procházková, Jindřiška Valíšková a další. Traktoristy byli Lubomír Florián, Oldřich Holásek, Václav Šedý, Stanislav Žemla, Karel Kraml a Ladislav

Vágner. Úlohu traktoristů v té době zvýšili řidiči pásových traktorů a v létě kombajnéri Václav Skalička a František Los.

V roce 1956 se družstvo dále konsolidovalo. Byla provedena meliorace zamořených půd, byla prováděna další výstavba objektů živočišné výroby, zvýšila se pomoc STS i pomoc výzkumných ústavů. Zavedení setí výkonných druhů pšenice, ječmenů, osiv krmných plodin a pod. mělo vliv na vyšší výnosy, ty zase na krmnou základnu a ekonomiku JZD. Prospěla i odchovna mladého dobytka, zbudování silážních žlabů na 120 vagonů krmiva atd. V rostlinné výrobě se začalo více využívat strojených hnojiv a také plevel, který byl jednou z příčin nízkých výnosů, byl ničen chemicky.

V r. 1958 se vrátili zpět do JZD aktivní zemědělci, kteří v uplynulých letech vystoupili. Proces socializace se uzavíral. Problémy ale neustaly. JZD hospodařilo převážně v objektech dvora Pod oborou, které pro velkou výrobu nevyhovovaly. Pro ozdravení stáda by bývalo nutné oddělit zdravý a nemocný dobytek, zlepšit klimatické podmínky. Na dalších 50 ha by bylo žádoucí provést rekultivaci a odvodnění. Snížením počtu hektarů, předáním lánů do okolních JZD, se snížila výroba i tržba, tím i efektivnost a JZD Slavkov za ostatními zaostávalo. Městská specifičnost, blízkost Brna, dostatek pracovních míst v rozvíjejících se provozovnách a závodech ve Slavkově měly vliv na nedostatek pracovníků

Kolář Horáček s učněm byli v začátcích oporou údržby.

a kádrů, zvláště když JZD se nepodařilo zajistit výstavbu vlastních bytových jednotek. V tomto období dle rozhodnutí okresních orgánů bylo posíláno vedení JZD inženýrem Josefem Škrabalem ve funkci předsedy, Kněslem Bedřichem jako zootechnikem a Miroslavem Slavíkem. Na ekonomický úsek nastoupila účetní Zdenka Zvonková. To všechno vedlo nadřazené, městské orgány a JZD k tomu, aby po důkladném průzkumu a zvážení prosperity přešlo JZD Slavkov do nově se rodícího státního statku Slavkov. To bylo k 1. 7. 1960 uskutečněno.

Přesto toto desetiletí je krásnou ukázkou nadšení všech, kteří se na těžkých začátcích podíleli, jak mužů, tak i žen. Ženy však dokázaly velkou obětavost i zapálení pro přestavbu zemědělství. Zbudovaly družstevní prádelnu již v r. 1949, prosadily zbudování útulku pro děti, spolu s účetním Janem Kneslem se zasadily o zřízení družstevní kuchyně, byly mezi prvními, které se zúčastnily kulturních akcí a zájezdů, o doplácích, třeba neodpovídaly jejich tužbám, byly spolu s hudbou zdrojem dobré optimistické nálady. Není možno s takovým časovým odstupem uvést všechny, které se zasloužily, ale aspoň ty, které se zachovaly v kronice žen: Anna Příkazská, Radoslava Pilátová, Božena Studená, Zdeňka Červinková, Antonie Dráždilová, Josefa Ondráčková, Ludmila Drbalová, Marie Ondráčková, Emilie Tomečková, Františka Pešicová, Ludmila Lahodová, Marie Zvejšková, Ludmila Kepřtová, Alžběta Kohoutková, Marie Poláčková, Zofie Menšíková, Anna Pokorná, Anežka Gargošová a další. A z brigádníků je možno jmenovat Annu Rozkydalovou, Miladu Hrozovou, Ludmilu Vránovou, Annu Dvořákovou, Marii Novotnou, Věru Zikmundovou, Věru Horáčkovou a další, které s muži, mezi nimiž vynikali obětaví brigádníci Jaroslav Loučanský, Antonín Krejčí, Julius Polanský, Josef Pokorný, Josef Novotný, Václav Rozkydal, Antonín Májek, Marie Sulíková, Marie Lohnická, Vlasta Jahodová, Vlasta Šmerlová, Anežka Brunclíková, Václav Rozkydal, Antonín Májek i předsedové MěNV Eduard Filip a Ladislav Pour, pracovník zemědělského oddělení Ludvík Štěpánek pomáhali zvládat úkoly v těžkém období pro vybudová-

První kombajn na družstevních lánech — symbol nové techniky a odstranění dřiny.

ní základů socialistické velkovýroby v zemědělství v našem městě.

Ke konci roku 1959, před sloučením okresů Vyškov, Slavkov a Bučovice v jeden, v roce 1960, vážili družstevníci i orgány perspektivy slavkovského JZD. Toto sice, díky dobré práci účetního Jana Knesla, nesmírné obětavosti jak funkcionářů JZD i členů, díky výhodným státním půjčkám a dotacím, pomocí STS, přece jen nedocílvalo ekonomických výsledků, jakých bylo třeba. V procesu socializace JZD muselo „pouštět“ okrajové hony okolním JZD, to se projevovalo nejen na snížení výroby, ale i finančním efektu. To mělo za následek, že výše pracovní jednotky — oproti JZD v okolí — nedosahovala žádané výše. Tehdy část členů začala uvažovat o přechodu na státní statek, který se tehdy ve Slavkově tvořil, jiní, po ověření si skutečnosti v okolních JZD, byli proti. Většina se však rozhodla pro státní statek a tak 1. července 1960 se stalo JZD Slavkov součástí státního statku i s dvorem Rybník, který do té doby byl součástí cukrovarské ekonomie.

Ale to nic neubírá na zásluhách všech, kteří se na socializaci zemědělství ve Slavkově s nadšením podíleli.

*

Vzpomínky

● Jeden z bývalých předsedů JZD ing. Josef Škrabal oceňuje velké pochopení městských orgánů KSČ, MěNV a Národní fronty, bez jejichž pomoci

Po počátečním ostychu zájezd družstevníků do Lednice.

by některé úkoly nemohly být zvládnuty. Šlo zejména o pomoc ve žních a zvláště při nočních výmlatech obilí ve dvoře Pod oborou, které zajišťovali brigádníci ze závodů, úřadů a institucí, včetně lékařů a zdravotníků. Nebo jakým problémem bylo sušení obilí, a to na Bučovské ulici, až po benzinovou pumpu, výpomoc obyvatelestva při ošetřování tohoto obilí, zvláště, když hrozilo deštivé počasí. Obilí se muselo shrnovat do hromad a přikrývat je. Čištěno bylo za pomoci velkých fukarů. Za zmínku stojí také obětavá práce pracovníků s koňskými potahy, kterých na počátku bylo 18 párů! Také ruční sečení trávy na zamokřených pozemcích, ruční obsékání honů s obilím, sbírání vyoraných brambor a další práce mohly být zvládnuty jen díky výpomoci občanů, žáků, příslušníků armády, brigádníků z továren a institucí, ba i účastníků protialkoholní léčebny, která tehdy ve Slavkově existovala. Zvláště výrazná byla pomoc STS ve Slavkově v době, kdy

Jedni z mnoha brigádníků při sušení jetele a skládání do kupek.

vedoucím byl Antonín Pavézka, i tehdejšího výkupního podniku a pochození jeho ředitele Františka Baráka. Dobrá byla i spolupráce s cukrovarskou ekonomikou, kde byl vedoucím Rudolf Paleček. Díky této všeobecné podpoře překonávalo JZD všechny „dětské nemoci.“

● Oto Pohle zase vzpomíná, jak ve žních jako učitel v začátcích JZD musel denně obejít 22 mlátiček, vyvednout podklady pro fakturaci prací JZD drobným držitelům. Učitelé vůbec se aktivně podíleli na přesvědčovací kampani, každý měl svůj úkol. Ale to nebylo všechno. Když bylo třeba, vyrukovaly celé třídy na řepu a zvláště brambory, které se ještě tehdy poměrně hodně u nás pěstovaly. Vzpomíná také, jak na schůzích JZD vystupovali žáci s kulturními vložkami a jak byli vděčně přijímáni.

● Na to vzpomíná i bývalý účetní Jan Knesl, který platil za nejlepšího účetního JZD. A jakou měl radost, když o doplácích byla vždy dobrá nálada, když k tomu vyhrávala hudba. Vzpomíná, jak se podařilo na dvoře Pod oborou vybudovat družstevní kuchyni, která také přispívala k úspoře a spokojenosti družstevníků. A ještě jednu vzpomínku: představenstvo se snažilo i po kulturní stránce družstevníkům vyjít vstříc. Zakoupilo vstupenky na různé kulturní akce v Brně, žádný však nechtěl zpočátku jezdit s výmluvou, že nemají na takovéto představení oblečení. Za pár let se ale návštěva kulturních podniků stala samozřejmostí.

**ŽENY, KTERÉ ŠLY
NEOHROŽENÉ DO
BOJE JAKO PRVNÍ**

Marie Baránková
Jiřina Babušiková
Františka Beránková
Marie Branská
Ludmila Cigánková
Marie Čechová
Františka Dobšáková
Julie Dvořáková
Růžena Fuksová
Cecilie Hanáková
Marie Hofírková
Anežka Jarošová
Anna Jahodová
Božena Jandlová
Anežka Jedličková
Antonie Jeřábková
Helena Keprtová
Růžena Koblížková
Aloisie Kostihová
Marie Kostihová
Anna Krejčířiková
Marie Kunderová
Marie Kučerová
Marie Kučerová
Marie Lelitovská
Božena Ludínová
Žofie Matulová
Růžena Nohelová
Josefa Novotná
Růžena Novotná
Pavla Partyková
Marie Pavlíková
Marie Roubcová
Božena Svobodová
Ludmila Šandrová
Františka Šidlijáková
Marie Štěpánková
Marie Večeřová
Antonie Zachovalová
Anna Zemková

Ve Vážanech se brzy po roku 1945 ustavila org. čs. Jednotného svazu zemědělců, jehož členy se stali drobní rolníci v obci a jejich ženy. Odbor žen při JSČZ byl zvláště aktivní, neboť jeho členkami byly: Leopolda Kučerová, Antonie Jeřábková, Jana Babušiková, Marie Večeřová, Růžena Novotná, Růžena Chlupová, Růžena Fuksová, Marie Štěpánková, Božena Charvátová, Marie Zouželová, Marie Petrášová, Růžena Kostihová, Pavla Novotná, Ludmila Lábrová, Růžena Koblížková, Marie Kunderová, Františka Dobšáková, Josefa Novotná, Marie Hofírková, Božena Svobodová, Cecilie Hanáková, Marie Branská, Pavla Partyková a další. Uvádíme jen vstoupila do založeného JZD, nebo aspoň aktivně s JZD spolupracovala a pomáhala.

Prvním záslužným krokem odboru žen při JSČZ ve Vážanech bylo vybudování družstevní prádelny vlastními silami. Byl to tehdy příkladný čin, neboť většinou do té doby se pralo na valše a nošení vody od studní nebyla také lehká práce. Přitom tato dřina odváděla ženy od veřejně prospěšné činnosti. Po explozi výroby domácích praček a ždímaček v příštím desetiletí prádelna sice ztratila svůj význam, ale její počátky ukázaly nejen význam mechanizace, ale i význam kolektivní pomoci a solidaritu žen.

Již po IX. sjezdu KSČ se stala živou otázkou kolektivizace vesnice. V únoru 1949 byl ustaven okres Slavkov. V zemědělství byly již po roce 1945 stanoveny dodávky podle výměry půdy. Zkušenosti s výkupem zemědělských produktů od soukromých zemědělců ukázaly, že bude třeba cílevědomé přesvědčovací práce, neboť přežívaly ještě tendence z válečného období, kdy potraviny se staly nejvýznamnějším platidlem i ve směnném obchodě. Proto někteří zemědělci, zvláště velcí sedláci, obilí a další produkty schovali, krátili svévolně dodávky, snažili se dodat méně hodnotné produkty. Bylo třeba velké a trpělivé přesvědčovací práce, a výjimečně, u velkých sedláků, kterým se také říkalo vesničtí boháčtí, se muselo pro jejich tvrdší odpór, přikročit k tzv. pytlování.

20. března 1949 byl zvolen přípravný výbor JZD ve složení Antonín Štefan,

Simon Kohout, Václav Svoboda, Jan Matula, František Partyka, František Hrozek, Tomáš Kolář, a Jiří Latenberg. Tento přípravný výbor spolu se stranickou organizací, MNV a JSČZ vyhlásily na veřejné schůzi 28. června 1949 společně zně. V neděli 5. července nastoupila skupina mužů a žen s kosami na ramenou k odchodu na pole. Žačky a samovazy byly rozděleny do skupin. Tato kolektivnost pokračovala i v dalších dnech. Při žatvě muži a některé ženy kosili, ženy odbíraly, vázaly snopy a tyto skládaly do mandelů. U mlátiček bylo stanoveno pořadí mlátičích. Úrodu sklízeli každý ze svého a dbalo se, aby bylo obilí včas pod střechou a vymláčeno. Společné zně řídila pětka: Jiří Latenberg, Jan Štěpánek, Václav Svoboda, Ludvík Novotný a Vladimír Kundera. Nadšená práce žen v této první společné akci byla krásným příkladem pochopení.

Ale to již se naplno rozbíhala přesvědčovací kampaň pro založení JZD. Rolníci ještě význam kolektivizace nechápali, někteří věřili našeptavčům, že vstupem do JZD budou okradeni, že se z nich stanou děvečky nebo čeledíni a pod. Zamykali proto domy před agitačními dvojicemi, tyto přijímali nepřátelsky, bouchali vším, co měli po ruce, dokonce hrozili násilím či sebevraždou. Bylo třeba velkého, trpělivého úsilí. Na druhé straně domkaři, stavo- a kovozezemědělci,

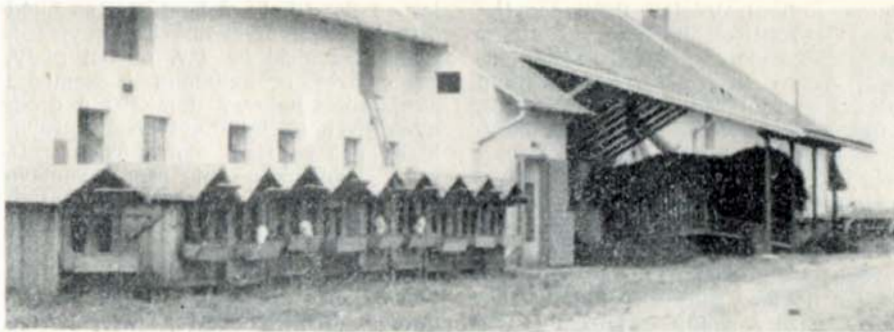

Vážanští mládežníci na žňové brigádě.

jak se jim říkalo, a bezzemci se hned připojovali k myšlence kolektivizace. Spolu asi s 30 ha tzv. obecní půdy, která byla pronajímána bezzemkům a několika hektary domkařů a drobných držitelů byly vytvořeny přepoklady pro založení menšinového JZD. Bylo zvoleno první představenstvo JZD a předsedou se stal Jiří Latenberg, který ale po krátkém čase odešel na školení a po něm byl zvolen předsedou Václav Svoboda. Dalšími členy představenstva byli Ludvík Novotný, Jaroslav Jeřábek, Josef Zemek a dále skupinářky Marie Večeřová, Růžena Novotná, Růžena Fuksová a Antonie Jeřábková.

Mezi prvními členy JZD byli bývalí deputátníci velkostatku Antonín Robeš a Jan Hrabovský, dále rolníci Ladislav Novotný a Antonín Štefan. V průběhu roku 1950 byla provedena I. hospodářsko-technická úprava půdy a vytvořeny první hony o rozměru 9–10 hektarů a na podzim se již začalo pracovat na scelených lánech. Zároveň byl z bývalé stáje zadaptován kravín, ve kterém bylo ustájeno 9 krav, 3 jalovice a 3 telata. V objektu dvora u Hrabovských byl zřízen vepřín. JZD mělo 7 párů koní. Tak nesměle, bez zkušeností, začalo JZD hospodařit. V roce 1951 byla ještě jednotka nízká, nebyly finanční rezervy, odměna byla doplňována naturáliemi. Na výroční členské schůzi při doplácích se některé družstevnice vzdaly doplatků ve prospěch rozvoje družstva.

Tak se překlenul ve starostech rok 1952, kdy JZD dosahovalo na scelených lánech dobrých výnosů obilí i brambor. Do JZD vstoupili další členové, půdní i členská základna se rozšířila. Předseda družstva Václav Svoboda byl v té době ještě i zaměstnancem ONV, zemědělského oddělení, a tak přípravu a organizaci prací zbývaly jen večery. Je nasnadě, že představenstvo na všechny organizační otázky nestačilo. V té době musela aktivně vypomáhat jak vesnická organizace KSČ, tak i MNV. Zvláště dvanáctičlenný výbor stranické organizace prakticky jednal jen většinou o otázkách upevnění JZD. V čele organizace KSČ jako předseda stál předválečný člen strany, který se vrátil z fašistického koncentračního tá-

JZD ve Vážanech bylo mezi prvními, které zavádělo pokrokové metody. Na snímku tzv. Steimanovy boudy na odchov telat. První tele takto ustájené bylo odvedeno do vzdušného odchovu 14. června 1956.

bora, Eduard Večeřa. Dalšími členy byli: Ludvík Novotný, František Partýka, Josef Fuksa, Stanislav Branský, Jan Matula, Jan Štěpánek, Jiří Latenberg, Šimon Kohout, Tomáš Cigánek, Ladislav Šujan a Drahomíra Průchová. Komunisté v radě MNV — předsedou MNV byl O. Koblížek — v souladu s usneseními výboru organizace dbali na to, aby se úkoly netříštily. Za zmínku také stojí mimořádná aktivita mládežnické organizace, neboť mládežníci plnili úkoly hlavně v nedělních a nočních směnách při sklizňových pracích nebo při výstavbě.

Vesnické noviny Brázdy míru 8. 8. 1955: Co dokáže dobře vedená stavební skupina udělat, vidíme na příkladu JZD Vážany, kde pětičlenná skupina, vedená Bohumilem Krčmářem, vybudovala za rok drůbežárnu, velkou kolnu na stroje, sýpku a nyní se pustila do budování vepřína.

Ve žních 1955 poprvé nasazen kombajn STS. Do té doby se používalo tzv. samovazů, obilí se skládalo do mandelů, odváželo k mlátičkám (to bylo dnes již nepředstavitelné množství manuální práce), 1956 byla skončena výstavba první etapy vepřína, přistavena přípravná krmivna, provedena adaptace stodol na kravín pro 96 dojnic, zaveden vodovod do objektů JZD z místních zdrojů. V roce 1957 byl kravín vybaven samohybným pásem, vozíky na rozvážení krmiva, zbudovány větrací věže a sklep. Do JZD vstoupili rolníci Albin Gottwald, Josef a

Bohumil Gottwaldovi, Hynek Novotný, Karel Lábr, Karel Brumla, Josef Pavelka, Oldřich Fuksa, Vladimír Hlaváč, Oldřich Hložek, Rudolf Hložek, Jan Novotný, Vladimír Kučera, Josef Vrabec, Arnošt Zoužela, František Tesař, Růžena Michálková, Václav Matyáš, Jaroslav Novotný, Rudolf Lábr, František Jeřábek, Jan Pruch, Jan Kundera a dalších 20 drobných držitelů půdy. Družstvo přešlo na III. typ, byla dokončena stavba kravína a vepřína. Dobytek byl sveden k 1. 1. 1958. Byly převedeny traktory a další stroje z STS do JZD. Družstvo obhospodařovalo 360 ha půdy. Předsedou byl zvolen opět Václav Svoboda, agronomek Vladimír Kučera, zootechnikem Josef Vrabec, účetním Josef Večeřa. Václav Svoboda v průběhu roku přešel na pokyn vyšších orgánů pro své bohaté zkušenosti a úspěšnou budovatelenskou činnost do Otnic a pak Kobeřic pomoci JZD při jejich stabilizaci. Po něm převzal funkci předsedy Vladimír Kučera, který řídil JZD Vážany do roku 1971 a od tohoto roku do sloučení ing. Josef Pečinka.

V roce 1960 byla zbudována odchovna mladého dobytka a provedena meliorace v trati Rybníky. Agronomek se stal Václav Matyáš ml., zootechnikem Josef Vrabec ml. (v roce 1961 hospodařili soukromě tři zemědělci: František Holoubek, Josef a Jan Novotný). JZD vlastnilo 500 ha půdy. V adaptacích a výstavbě si dobře vedla stavební skupina, vedená Bohumilem Krčmářem. V roce 1963 se JZD obešlo již bez větších dobrovolných brigád. V roce 1965 již vlastnilo JZD

inventář za 6 miliónů Kčs, tržby dosáhly téměř 4 miliónů Kčs, zvyšovala se péče o sociální a kulturní povznesení družstevníků i života na vesnici (např. na nákup televizoru pro školu bylo věnováno 2000 Kčs). Po stabilizaci nastal rozkvět družstva.

V roce 1964 se sloučila JZD Nížkovice a Heršpice a daly si název JZD Podlesí, v roce 1974 se toto sloučené JZD sloučilo s JZD Kobeřice a Vážany pod společným názvem JZD Brázdy míru. Předsedou byl zvolen Václav Matyáš z Vážan a tuto funkci zastává dodnes. Toto družstvo dnes hospodaří na 1945 ha, z toho orné půdy je 1873 ha. Jaký to skok od prvních počátků! Družstvo chová 2088 krav a jalovic, 3.394 vepřů, 20 koní a hřibů a 2.475 husí. Má celkem 535 členů, z toho 216 mužů a 319 žen. 52 % členské základny je v produktivním věku. Kromě toho pracuje ve středisku těžké mechanizace v Křenovicích 18 pracovníků. V učebních oborech se připravuje 12 učňů: 4 strojníci pro zemědělskou mechanizaci, 3 opraváři, 1 kuchařka, 1 chovatelka hospodářských zvířat, 1 kovář, 1 operátor zemědělské techniky pro živočišnou výrobu, 3 družstevníci studují při zaměstnání na středních školách. Z přehledu je vidět, že JZD omládl a bude dále mládnout.

Ale současně musíme vidět i to, že i práce „družstevních veteránů“ je potřebná. Z prvních členek pracujících ve Vážanech na polích JZD Božena Svobodová, Růžena Novotná a Marie Kostihová. A přes své vysoké stáří pomáhá dle svých sil i 81letá Marie Hofirková. Ale neodmítnou pomoc podle svých sil i Oldřich a Božena Koblížkovi nebo Aloisie Kostihová. Spolu s dalšími členkami a členy, se kterými strávily i s funkcionáři dlouhých 35 let ve dřině a starostech v úsilí o zvelebení JZD jen vzpomínají... I těch mrtvých, kteří se rozkvětu jejich společného JZD nedočkali. Vždyť stáli s ním i v jedné řadě v době, kdy toho bylo nejvíce třeba.

● Kulturní komise JZD Brázdy míru uspořádala 18. října 1984 zájezd do Brna na známou a oblíbenou operetu „Mé štěstí má zlaté vlasy“.

Historický vývoj a úkoly STS Slavkov

STS ve Slavkově byla založena 15. května 1948 a byla umístěna v kase-matech slavkovského zámku. Začátky byly skromné: vlastnila jen 4 traktory a 3 vlečné vozy. Její úlohou bylo pomáhat jak rodícím se JZD (která byla většinou bez mechanizace), ale také drobným zemědělcům, aby nebyli závislí na velkých zemědělci, kteří si pomocí „formanek“ zajišťovali pracovní síly.

Prvním ředitelem STS byl Alois Vrabec a v začátcích měla STS 9 stálých pracovníků. Byli to: František Voděra, Rudolf Hamada, Milan Diváček, František Goldman, Dominik Večeřa, Jan Košťál, Josef Zemek, Jan Kovařík a Jan Jelínek. Nebylo rozdílu mezi traktoristou, opravářem či pomocníkem. Administrativu a účetní práce prováděly mimo svou práci pracovníce spořitelny.

Traktoristé po založení prvních JZD pracovali obětavě ve dne i v noci, bez teplého oblečení, na traktorech bez kabin, v dešti i blátě.

Traktory STS v prvních počátcích byly velkou posilou při seti obilovin.

Brzy stávající prostory pod zámek nevyhovovaly. Bylo rozhodnuto postavit nové objekty. Výstavba byla rozdělena na etapy a již v r. 1953 se závod stěhuje do nových objektů. Hodnota majetku v té době již činila přes 24 miliónů Kčs. Však také požadavky na práci ze strany JZD bouřlivě rostly doslova ze dne na den.

V roce 1952 vyměnil ve funkci ředitele Aloise Vrabce Zdeněk Kuklínek

a za rok jej vystřídal v této funkci Václav Randula.

Již v roce 1952 se ukázalo, že z jednoho centra nemůže STS krýt všechny požadavky JZD, a proto začala být zřizována střediska ve spádových obcích, aby jejich služba mohla být operativnější. V té době STS zajišťovala hlavně orbu, zvláště, když se za pomoci SSSR objevily první pásové traktory a účinné závěsné nářadí. Ale i v dopravě a sklízňových pracích byla v té době STS hlavním pomocníkem družstevníků, neboť ti kromě polních prací začali budovat objekty pro velkovýrobu i na úseku živočišné výroby.

V roce 1955 vlastnila již slavkovská STS 63 traktorů, z toho 24 pásových. Hned následujícího léta dostává STS první kombajny na obilí a poté kombajny na sklizeň řepy, které byly v té době nejžádanější, neboť tato práce vyžadovala nejvíce lidské dřiny a lidí dostatek nebylo.

Jak se rozšiřoval strojový park STS vidno z toho, že v roce 1958 měla již STS 108 traktorů, z toho 31 pásových,

příslušný počet závěsného nářadí a dopravních prostředků a 11 obilních kombajnů. STS v té době zajišťovala práce pro JZD na 57.000 hektarech. A to nebylo v silách „traktorky“ všechno z jednoho centra uspokojivě zvládnout. Bylo proto rozhodnuto předat v první etapě stroje do JZD a postupně STS zaměřovat na opravárenskou činnost. Aby se pomohlo i kádrově, z STS přechází se stroji i většina pracovníků STS, kteří v té době se svými zkušenostmi byli pro JZD velkým přínosem.

Je zde třeba se také zmínit o explozi výstavby objektů pro živočišnou výrobu a STS musela účinně pomáhat i při mechanizaci stájí, vybavení skladovacích prostor, opravě techniky v rostlinné i živočišné výrobě. Na to všechno by opraváři STS sami nestačili, a proto byly zřizovány v JZD mechanizační a opravárenské skupiny, jejichž pracovníkům zkušené opraváři STS ze začátku účinně pomáhali.

Po reorganizaci v roce 1960 byly sloučeny opět okresy Vyškov, Slavkov a Bučovice. I STS byla sloučena

Že JZD jsou již dostatečně konsolidované a také schopné si většinu prací zajistit sami svými pracovníky bylo předávání strojů z STS do JZD v roce 1958. Na snímku předávání strojů JZD Slavkov.

v jeden podnik a v jeho čele byl ustanoven ředitel bývalé bučovické STS Karel Novák, kterého v roce 1963 vyměnil ing. Lubomír Jakubčík. Posledním ředitelem slavkovské STS před sloučením byl ing. Jan Zavádil, který tuto funkci převzal po tragicky zahynuvším Stanislavu Chlupovi.

V nově vytvořeném okrese došlo k dislokaci činnosti STS na střediska, jak jsme o tom psali v minulém čísle Zpravodaje. Nyní jsou již zřízena střediska těžké mechanizace, která zajišťují opravy mechanizace několika JZD.

V současné době je využívána kapacita objektů STS ve Slavkově pro záruční a pozáruční servis polských kolových rypadel typu KSH 45A a KL6N pro celou ČSSR.

STS sehrály jednu z rozhodujících úloh v socializaci vesnice. Ukazovaly v každé etapě výhody mechanizace práce jak na polích, tak i ve stájích, ukazovaly, jak efektivní je tato činnost. A tak přispěly svým dílem jak ke zvýšení výroby v JZD, tak ke zvýšení životní úrovně, ke zkulturnění života na vesnicích. Proto ti pracovníci STS, kteří od počátku a v celém procesu přerodu vesnice vydávali ze sebe vše, co bylo v jejich silách, si zaslouží nejen veřejné ocenění, poděkování, ale také obdiv.

Vývoj státního statku

Koncem roku 1959 existovala ještě na úseku státních statků centralizace, vyplývající z doby, kdy nebyl okres Vyškov rozdělen na tři okresy, ale státní statek zůstal jeden se sídlem ve Vyškově s výměrou 5 998 ha zemědělské půdy na 16 hospodářstvích. Největší hospodářství bylo v Hruškách, Bošovicích a Bohatých Málkovicích. Zkušenosti z neoperativního řízení z jednoho centra vedly při územní reorganizaci k 1. 1. 1960 ke sloučení okresů, ale k rozdělení statků na tři, a to dva semenářské státní statky a jeden výrobní. Státní statek ve Vyškově měl pak 2 086 ha, v Bučovicích 2 083 ha a ve Slavkově 1 395 ha. Ve Slavkově-městě měl pak nový samostatný statek i sídlo. K výraznému zvýšení půdní držby došlo 1. 1. 1961, kdy státní statek po jednání s JZD převzal od družstva 596 ha

zemědělské půdy a k 1. 1. 1962 331 ha zemědělské půdy od farmy ekonomie cukrovaru Rybník. V následujících letech přírůstky půdy byly nepatrné, a to z hospodářství ještě soukromě hospodařících zemědělců, nadměrných zahumenkářů atd.

V roce 1974 od 1. 1. byly rozhodnutím ministerstva zemědělství a výživy ČSR Semenářský státní statek Bučovice (výměra 2 274 ha), Semenářský státní statek Vyškov (výměra 2 414 ha zem. půdy) a Státní statek Slavkov (výměra 2 545 ha zem. půdy) sloučeny v jeden Semenářský státní statek Slavkov.

Od 1. 1. 1974 bylo převzato JZD „Průkopník“ Otnice (hospodařilo v obcích Otnice, Milešovice, Lovčičky) o výměře 1 539 ha zem. půdy, z toho 1 507 ha orné půdy.

Současně se sloučením statků v roce 1974 byly předány do družstevního sektoru hospodářství Drnovice (390 ha zem. půdy), Dědice (285 ha zem. půdy), Hlubočany (224 ha zem. půdy). Celkem bylo předáno 706 ha zem. půdy ze statku Bučovice.

Po provedených delimitacích měl Semenářský státní statek Slavkov 7 167 ha zem. půdy, z toho 6 886 ha orné půdy.

Celková výměra nového statku dosáhla v tomto roce 7 167 ha. V dalších letech docházelo k další delimitaci půdy mezi státními statky a JZD. Státním statkům ubylo obhospodařované půdy 1 688 ha.

K 1. 1. 1975 bylo převzato JZD Rašovice o výměře 418 ha zem. půdy, z toho 399 ha orné půdy. Do družstevního sektoru byly předány hospodářství Bohatě Málkovic (606 ha zem. půdy), Hoštice (792 ha zem. půdy), Studnice (723 ha zem. půdy).

Po provedených delimitacích obhospodařoval statek 5 464 ha zem. půdy, z toho 5 272 ha orné půdy.

Od roku 1976 nastoupěna cesta výrazné specializaci při semenářství. Od 1. 1. 1977 je SSS odštěpným závodem Osevy, krajského semenářského podniku Brno. Katastr, jež obhospodařuje je zařazen do řepařské oblasti. Má celkem 4 hospodářství: Hrušky, Otnice (s farmami Lovčičky, Milešovice a Bošovice), Křižanovice (s farmami Mouřínov a Rašovice) a Slavkov.

Rostlinná výroba byla zaměřena na pěstování obilovin, luskovin, a to jak

osiv, tak merkantilu, dále cukrovky technické a její osivo a krmné plodiny pro potřebu živočišné výroby, kde byl nejvíce zastoupen chov skotu a vepřů.

Po vzniku semenářského státního statku se podstatně rozšířila semenářská činnost u obilovin a víceletých pícnin, bylo zavedeno pěstování cukrové řepy na semeno a luskovin na semeno. Statek má samostatné středisko zahradnictví o výměře 2 ha. Cílem je výroba skleníkové i polní zeleniny, květin a školkařských výpěstků.

Živočišná výroba: z počátku byla velká roztržitost a nevyhovující objekty a tudíž i nízká užítkovost. Zrovna tak, jako ve většině JZD, tak i ve stájích farem SS byl zpočátku velkým problémem TBC skotu a brucelóza. To se podařilo v podstatě zlikvidovat do r. 1965: Výroba byla omezena na výrobu hovězího i vepřového masa, mléka a v omezeném měřítku na drůbeží brojlery. 1965-1972 se pokoušel statek o výrobu králičího masa (tzv. jatečné králičí brojlery). Pro malou efektivnost byla tato výroba předána podniku „Drůbežnictví Xaverov“.

Od roku 1965 je na statku horkovzdušná sušárna, která úsušky vyrábí pro vlastní potřebu i pro centrální fondy. Je vybavena nejmodernější technologií. Dále má statek mechanizační středisko, které zajišťuje opravy běžné mechanizace. Dále k rozvoji a údržbě pomáhá stavební středisko.

K 1. 1. 1977 došlo ke zrušení SZP Milešovice a začlenění do Semenářského státního statku Slavkov u Brna bez likvidace.

SZP neobhospodařoval žádnou zemědělskou půdu. Společný zemědělský podnik Milešovice vyráběl vepřové a hovězí maso.

Na rozdíl od družstevníků, jsou pracující státního statku členy ROH, jehož orgány pomáhají jak rozvoji socialistické soutěže, tak i kulturnímu využití pracujících a lázeňské a rekreační péči.

Ředitel státního statku Slavkov: 1960-62 František Havíř, 1963-64 ing. Josef Škrabal, 1965-70 ing. František Eremiáš, 1971-72 ing. Josef Škrabal a od 1973 dosud řídí SSS ing. Josef Stehlík.

Závěr

Dnes jsou naše JZD prakticky zemědělsko-potravinářskými komplexy. Práce na polích i ve stájích je mechanizována, je využíváno nejnovějších poznatků vědy a techniky. Na polích i ve stájích stoupla výroba více jak dvojnásobně. Těžkou práci dělají stroje. Kde je ta doba, kdy ve Slavkově mlátilo obilí více jak 22 mlátiček! Dnes se o žních prakticky lidé dovídají jen ze zpráv novin, rozhlasu a televize. V živočišné výrobě je tomu zrovna tak. Tam šlechtění a kvalita uštájení zvedla užítkovost na nebývalou výši. Nejnovější poznatky ovlivňují přípravu a využití půdy, výnosy i sklizeň a zajištění a využití produktů jak v JZD, tak i zemědělsko-potravinářském komplexu, což je základem zásobování a výživy lidí po celý rok. Promyšlená ekonomická činnost, jejímž základem je politika KSČ, zvláště po 4. plénu ÚV KSČ, díky disciplině nejen zemědělských podniků, ale i jejich přidružených nebo navazujících odvětví, přináší své plody. A tato disciplína může být příkladem i pro mnohé průmyslové podniky nebo podniky služeb.

To je jedna stránka věci. Druhou, rozhodující, je rozkvet života na vesnici. Stačí se jen podívat, jak lidé žijí, bydlí, jak tráví stáří. Vždyť dnes naše vesnice se stávají asylem klidu pro mnohé lidi z měst. Lidé v JZD si nejen vydělávají peníze, ale jsou nebývale sociálně i kulturně zajištěni a bez starostí s hospodářským vybavením usedlostí. Pravou revolucí v současné době prodělává přestavba vesnice. Nejenže se staví a opravují domy, ale každá domácnost je vybavena vším moderním zařízením, s daleko větším pohodlím než ve městě. Chlévy, stodoly a další objekty rozšířily bytový fond. Ve většině obcí jsou kvalitní komunikace, autobusové spojení se světem, dostupnost lékařské péče atd. To všechno je důkazem vysoké životní úrovně. Dnes se města o víkend stěhují na vesnici, kde je zdravý vzduch a voda. Každá obec je vybavena moderními obchody a dostupnými službami. Organizace práce v JZD zajišťuje, že i v zemědělství lze zvládnout všechny práce — kromě špiček — za 8 hodin. Je tedy ví-

ce času na vzdělání, zábavu, kulturu. Není již služek a čeledínů, ani vyčerpávající práce od svítání do soumraku jako kdysi. Do zemědělství nastoupilo mnoho vysokoškolských a středoškolských pracovníků a stále více se jich na toto studium hlásí. To je předpoklad dalšího rozvoje, další efektivnosti i dalšího pozvednutí životní úrovně na vesnici.

A toto je také příčinou toho, že drtivá většina těch, kteří se socializaci bránili zuby nehty, dnes prohlašuje, že by již nikdy nechtěla soukromě hospodařit. Vyjádřil to jeden z nich ve Vážanech, když řekl: „I kdyby to všechno bylo jen na knoflíky, nikdy bych nechtěl soukromě hospodařit“. Tak dokázala praxe změnit myšlení lidí. A v tom je také základ uvědomění lidí.

Toto uvědomění otevírá dveře dalšímu vědeckému a technickému pokroku, ještě k efektivnějšímu řízení zemědělské ekonomiky na základě masového vzdělávání a zvyšování odbornosti mladé generace.

A tomuto procesu první průkopníci před 15 lety kladli základy jen díky veliké víře ve správnost závěrů IX. sjezdu KSČ. Oni toto dílo nejen zakládali, bránili, a třeba někdy i s dočasnými chybami a omyly rozvíjeli. Poděkování patří i všem těm neznámým agitátorům, organizátorům i pomocníkům, zvláště politickým i správním orgánům, členům Lidových milic, kteří na úkor volného času pomáhali bránit a chránit nově se rodící velké dílo kolektivizace.

Tyto vzpomínky vycházejí v předvečer X. sjezdu JZD, aby podtrhly velký význam socialistické velkovýroby v zemědělství a jako dík všem, kteří se o přerod a přestavbu vesnice zasloužili, aby nebyli nikdy zapomenuti. Mnozí již nežijí, ale to nesnižuje jejich zásluhu. Ti, kteří žijí, mohou s čistým svědomím a oprávněnou hrdostí hodnotit svůj podíl na velkém díle, který nemá v dějinách našich národů obdoby. Dílo, které se rodilo v třídním boji, bylo školou třídního boje i pro budoucí období, a kladlo kámen ke kameni na pevnou a světlou cestu, vedoucí k beztřídní společnosti.

STAVEBNÍ ÚŘAD MĚNV pro větší informovanost

Zajištění projektové dokumentace na opravu nebo výstavbu rodinných domků.

V předchozích číslech našeho zpravodaje jsme vás informovali, které stavební práce vyžadují vydání stavebního povolení a současně předložení projektové dokumentace stavebního úřadu.

Podkladem tedy pro vydání stavebního povolení je mimo doklad o vlastnictví nemovitosti projektová dokumentace v nezbytném rozsahu. Než uvedeme rozsah projektové dokumentace, informujeme naše občany, že vypracování projektové dokumentace vyžadují především tyto stavební práce:

- drobné stavby — dvorní objekty s půdorysem nad 16 m²
- stavba garáží
- zahrádkářské chaty, rekreační objekty
- stavební úpravy, které mění půdorys a dispozici hlavní stavby — rodinného domku
- instalace — elektro a topení.

Stavebník má možnost zajistit dokumentaci jednak prostřednictvím projektové organizace nebo u projektanta jednotlivce. Prostřednictvím projektových organizací jsou zajišťovány především dokumentace na výstavbu rodinných domků, nebo provedení instalací. Pro orientaci stavebníků o typových podkladech, řešící návrhy vybraných rodinných domků, jsou vydávány katalogy. Dosud byly vydány tyto katalogy:

- Katalog vybraných rodinných domků z roku 1981 (izolované domky, dvojdomky, řadové domky). Tyto katalogové domky již nevyhovují novým tepelně technickým normám.
- Dále jsou k dispozici katalogy RD z roku 1973, 1975 a 1978.

Uvedené katalogy má k dispozici i náš stavební úřad a stavebníci je mohou získat od organizace „DRUPOS“, Hudcova ulice 621 00 Brno.

Taktéž byly vydány i slovenské katalogy, celkem 6 dílů, které dodává „Studijní projektový a typizační ústav, Drieňova 36 a 826 56 Bratislava.

Dokumentace netyповá a dále dokumentace řešící jednodušší záměry stavebníků jsou dosud zabezpečovány prostřednictvím projektantů jednotlivců.

Projektanti vypracovávají dokumentaci především dle požadavků stavebního úřadu při výběru staveniště a dle stanovených podmínek urbanistických, architektonických a dále podmínek příslušných norem. Jedná se především o ČSN — 73 43 01 — „obytné budovy; ČSN 73 43 04 — „zařizování bytů“.

Ve smyslu § 24 vyhl. č. 85/1976 Sb. a vyhlášky č. 155/1980 Sb. má dokumentace obsahovat zejména:

- situační výkres v měřítku 1:200 s vyznačením přípojek — (voda a kanalizace); (elektrika) na veřejné inženýrské síti
- stavební výkresy se vyhotovují v měřítku 1:50 nebo alespoň v měřítku 1:100.

Při provádění rekonstrukcí musí být z PD zřejmý dosavadní stav i navrhovaný stav s jednoznačným označením všech prostor podle účelu užívání.

V daném případě je zapotřebí výkresy:

- půdorysy všech podlaží
- řez a pohledy
- přípojky
- vnitřní instalace stačí pouze schematicky

U novostaveb by měla dokumentace minimálně obsahovat tyto výkresy:

- půdorys základů
- půdorys suterénu — podzemní podlaží
- půdorys přízemí a patra — nadzemní podlaží
- střechy
- řezy schodištěm a složitějšími konstrukcemi
- pohledy — průčelní, boční
- půdorys kanalizace
- půdorys vodovodu

- půdorys ÚT
- půdorys elektroinstalace
- technickou zprávu (jednotnou)
- rozpočet objektu (rekapitulace, hlavní stavební výroky a přidružené stavební výroky)
- výpis stavebního materiálu

Projektová dokumentace se předkládá ve dvojím vyhotovení u občanů přímo ze Slavkova, případně z části Vážany n. Lit., z obcí: Hodějovice, Němčany, Nížkovice, Heršpice, Kobeřice ve trojím vyhotovení.

Jedno paré slouží pro archivaci na stavebním úřadě a jedno se opět vrací ke stavebníkovi. U obcí, kde je vykonáván stavební úřad, se dále jedno paré zasílá na příslušný MNV.

Pro naše občany mohou zajišťovat dokumentaci tito dostupní projektanti:

Ing. arch. Drbal Miroslav, Zborovská č. 28, Slavkov

Ing. Jiří Jerson, Čelakovského 1206, Slavkov

Ing. Petr Provazník, Polní 1146, Slavkov

Hrda Bohumil, Nerudova 1132, Slavkov

František Kučera, Němčany 222

Ing. Alois Spáčil, Kobeřice č. 11

Ing. Miroslav Zavadil, Heršpice č. 215

Vypracování dokumentace může provést i projektant z jiného okresu, pokud splňuje požadovanou kvalifikaci a délku praxe v provádění projektových prací.

V dalším čísle přineseme informaci o předcházení sporů mezi občany v důsledku stavební činnosti a v důsledku sousedských imisí.

INFORMACE O STAVEBNÍ ČINNOSTI VE SLAVKOVĚ

Stavební úřad mimo jiné vydal stavební povolení na tyto důležité stavby:

- stavba šestitřídního učebního pavilónu pro organizaci Střední odborné učiliště zemědělské ve Slavkově. Stavba objektu bude navazo-

vat na objekty učiliště v ulici Tyršova.

- Výstavba „I. stavby“ inženýrských sítí „Pod zámeckou zahradou“. Jedná se o stavbu kanalizace, vodovodu, trafostanice, elektrorozvodu, chodníku pro možnost výstavby 32 rodinných domků. Investorem je ONV Vyškov zastoupený MěNV ve Slavkově.

- Obytný soubor „Pod Zlatou horou“ výstavba 112 bytových jednotek, které bude zajišťovat SBD Nový Život Bučovice ve spolupráci s SBD Žuráň ve Slavkově u Brna.

- Přístavba ubytovny a soc. zařízení v prostoru stadiónu TJ. Investorem akce je MěNV Slavkov, práce provádí Vzorná TJ Slavoj.

- Vysokotlaká a středotlaká přípojka plynu a výstavba regulační stanice RS 1200 pro závod Cutisin ve Slavkově u Brna. S pracemi bude počato v roce 1985.

- Dálkový kabel Slavkov—Brno. Akci provádějí Silnice Brno pro investora SIU Brno. Jedná se o kabel, který má trasu — Bučovická, K. Čapka, Čelakovského, park Komenckého kolem pošty, kostela, zámecká alej a je napojen na stávající rozvod v prostoru komunikace směr Křenovice. Zádlažba rozhodujících úseků je plánována do 30. 11. 1984.

- Dálkový kabel Slavkov—Nížkovice. Trasa je vedena od objektu pošty po náměstí „Palackého“ po ulici ČSA směr Nížkovice. Tento záměr bude mít opět negativní dopad na užívání chodníků v našem městě. Žádáme proto naše občany o pochopení a zvýšenou opatrnost. Provedení kabelového rozvodu je důležité z důvodu telefonního zlepšení spojení našeho města především s městem Brnem.

- Výstavba řadové zástavby rodinných domků v lokalitě „Pod zámeckou zahradou“. Postupně zde bylo dosud vydáno stavební povolení pro výstavbu 18 rodinných domků.

- Ve III. čtvrtletí roku 1984 byly provedeny částečně zemní práce na stavbě polikliniky. Stále zde trvá potřeba získat stálé odborné brigádníky pro zabezpečování návazných stavebních prací.

- Výstavba zpevněných ploch a autocvičiště pro autobusové nádraží v ulici ČSA úspěšně pokračuje.

ZAHRÁDKÁŘŮM JDE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Jeden náš občan — zahrádkář se ohradil proti kritice některých zahrádkářů, že plení keře, které jsou posledním útočištěm ptactva a polní zvěře. Šlo o keře na mezích nikoho. Ale zároveň upozorňuje, že nemáme dost odvahy kritizovat cukrovar za devastaci vod a státní statek, který leteckým chemickým postřikem zničil úrodu v zahrádkách v části Vinohrady. Tím bylo ohroženo i zdraví občanů pod Vinohrady.

Cukrovar je každoročně kritizován a jsou dělána opatření, aby velký rybník mohl být předán svému pravému účelu: rekreaci a chovu ryb. Ale toto opatření bude stát několik miliónů (chladicí věže) a tato výstavba bude několik let trvat. Ale nejen cukrovar devastuje Litavu. Jen se podívejte, kolik občanů si ji plete za stoku nebo smetiště. Buďme stejně přísní ke všem!

Státní statek využívá k ochraně a hnojení strojených hnojiv a chemikálií. Tuto činnost lze provadět postaru, rozmetadly, ale v posledních letech se využívá služeb Aeroflotu. Ten má své přísné předpisy, kdy a jak může pomoci letadel tyto chemikálie rozmetat. Záleží jen na pilotovi, zda odhadne správně sílu, směr větru, výšku a pod. A toto se někdy mění z hodiny na hodinu. Tak se může stát, že chemikálie je zanesena do míst, kde udělá víc škody, jak užítku. Ale pisatel má pravdu, že v zájmu ochrany přírody by se to stávat nemělo! MěNV projednal se SSS opatření, aby kontrola před startem byla důslednější. Když přírodě nepomůžeme, ať ji aspoň neškodíme!

Plameny Ohňového poselství ČSS 85

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIADA 1985

Ve čtvrtek 4. října vzplálo na mnoha místech naší vlasti více než tři tisíce vater. Jejich zapálení, které oznamuje vstup do závěrečného období příprav čs. spartakiády, se zúčastnili ve všech místech sportovci, cvičenci, turisté a mnoho občanů, jimž je spartakiádní dění blízké.

Dobrá a slavnostní atmosféra vládla v tento den i na stadióně Tělovýchovné jednoty Slavoj. Deštivé počasí se umoudřilo a nastal tichý a klidný večer. Na tribuně u připravené hranice polen se shromáždilo více než 300 občanů, a to nejen z řad mládeže, ale i mnoho dospělých. Úvodem slavnostního aktu zazněly písně pěveckého kroužku ZŠ Komenského, pak náčelnice odboru ZRTV a vedoucí hromadných vystoupení okrskové spartakiády Světlá Haringová ve svém projevu připomněla souvislosti osvobozovacích bojů před 40 lety a dnešní přítomnost. „Nezapomínáme“ řekla závěrem „na napjatou situaci mezinárodní a na obranu svých vymožeností a jsme si vědomi toho, že stále větší prostor v našem životě dostává právě tělovýchova a sport, které oslaví svůj největší svátek Spartakiádou 1985. Jsme přesvědčeni, že stejně tak, jako před 40 lety sílilo osvobozené hnutí našeho lidu proti fašismu, bude slílit proud aktivity a iniciativy v přípravách na ČSS 85“.

Pochodní, kterou pak přinesla štafeta běžců oddílu atletiky vzplála vatra u hlavní plochy stadiónu. Její jiskry vylétly k temné obloze a plameny ozářily vlajku ČSTV a tváře chlapců žákovského družstva atletů, stojících u vetry čestnou stráž. Zazněla státní hymna v rozhlasovém přenosu ohňové vetry na Strahově. Do planoucích ohně působivě vníkala slova recitace zasloužilého umělce Miroslava Doležala, který přednesl báseň Mirko Paráčka „Na stráží ohně pokroku“.

Polena vetry se změnila v popel a ohniště vyhaslo. Poselství plamenů se rozlétklo do všech koutů naší vlasti. Čs. spartakiáda je přede dveřmi a nácvik je v plném tempu. I ve všech slavkovských tělocvičnách je živo a **nácvik skladeb probíhá na plné obrátky**. Jak po linii škol, tak i v tělovýchovné jednotě. S potěšením zjišťujeme, že zájem o cvičení spartakiády je veliký. Počty se naplňují, avšak stále rádi **přivítáme všechny další**, kteří se budou chtít do nácviku zapojit. Týká se to především mužů, s jejichž počtem jsou jako vždy trochu starosti. Skladba mužů nabízí přitažlivou průpravnou gymnastiku s výrazně kondičním zaměřením. Cvičení je podloženo moderní rytmickou hudbou. **Obracíme se proto na všechny slavkovské muže, kteří stále ještě váhají**, aby překonali svou určitou pohodlnost nebo ostych a **zapojili se do nácviku**. Bude to v zájmu jejich zdraví, psychické pohody a fyzické zdatnosti. Propagační spartakiádní výkladní skříň na náměstí skýtá všem informace o dnech, hodinách a místech nácviku.

Zdeněk Újezdský,
předseda okrskového
štábu čs. spartakiády

Chceme dosáhnout toho, aby se čs. spartakiáda stala i u nás na našem stadióně důstojnou součástí 40. výročí vyvrcholení národně osvobozovacího boje čs. lidu a osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou.

● Pozor na nebezpečí úrazu! Kde? Ale v uličce, spojující náměstí s ulicí Boženy Němcové. Tam si totiž pod pláštíkem noci hojně „ulevuji“ muži, jdoucí z hostinců. Tak pomáhají typickému ozonu v uličce, která je hojně pěšími využívána. Každé ráno je zde jako po dešti a ten „libý“ zápach se šíří dál. Co tak si říci: když jsem se v restauraci s chutí napil, pak přebytek tekutin nechám na sociálním zařízení v hostinci!

● Co tě nepálí, nehas! Řekl si jeden muž, když viděl, jak lepá žena si v samoobsluze schovala dva balíčky velké kávy za částí oděvu, kryjící vnady, když prodavačka odešla pro něco do skladu. Muž ji se zájmem sledoval až k pokladně, ale zapomněl upozornit prodavačku. Nebo se chtěl přiučít? Ale že obnos za tu kávu musí někdo zaplatit, zřejmě jak ženu i pána nezajímá.

● I mrtvým nedají pokoj. Několikrát jsme kritizovali to, že někteří občané, ve snaze uspořít, kradou květiny či ozdobné keřky z veřejné zeleně. Ale co říci tomu, že i na hřbitově se ztrácejí vázy, misky, květy a vůbec vše, co se někomu hodí. Mrtví to již nevidí a od živých se chytit nedám, je jejich krédo. A my jim přejeme, aby ty kradené věci zdobily jejich hroby do doby, než je zase někdo ukradne.

● V našem městě se letos objevily moderní, účelné a vkusné nádoby na odpadky. Turisté a další návštěvníci města to ocenili. Ale ne vandalové. Již

nejednou tuto nádobu, která není nejlacinější, rozbili a šli svou cestou dál. Ti co to viděli, pokrčili rameny, snad si myslí, že mají být ocelobetonové. Ale skutečně kulturní člověk by nepoškodil takovou věc i kdyby byla ze skla. A pak — pořízení nové nádoby jde z prostředků, které mají sloužit ve prospěch lepšího života ve městě a není to škoda? Dbejte na to, aby se podobná činnost neopakovala.

● Snobství je projevem maloměstáctví. A jde tak daleko, že když je součástí členem Klubu přátel hudby, musím být také, aby se neřeklo, že jsem nekulturní. Že kulturní podniky ne navštěvuji, to je moje věc. A pak se divte, že je sál vyprodáný a přitom poloprázdný!

● Prádelna nebyla v nejlepším pořádku, ale sloužila těm, kteří nemají prostředky, zejména starší ženy. Dosloužila. Postará se někdo o renovaci, vždyť ani valchy nejsou již dnes k dostání!

● Inzerce se daří v přitímí? Jeden náš občan upozorňuje, že skříňka, sloužící k inzerci, je umístěna na poště uvnitř budovy. To značně snižuje účinnost inzerce, nehledě k tomu, že je dostupná jen v době otevření pošty. Souhlasíme s jeho návrhem, aby pro tuto službu bylo nalezeno jiné vhodné, veřejnosti kdykoli přístupné a frekventované místo, nejlépe na náměstí.

● Ach ti stavaři! Chtějí přijít ke staveništi, aby prý se nemuseli zdržovat přípravnými pracemi. Na staveništi polikliniky chtějí mít všechno připraveno. Dobře. Ale když byly skáceny tři vzrostlé lípy a nyní se nic neděje, pak je to důvod ke kritice občanů. Vždyť nám mohly produkovat několik měsíců potřebný kyslík, když nyní stavaři mají čas... Či oni nejsou ochránci přírody, která i jim umožňuje žít?

● K. Černěnko na všesvazové poradě lidových kontrolorů: „... Některé podniky a instituce, které mají člověku usnadnit život, ho odsuzují k učiněné křížové cestě, nutí ztrácet spoustu drahého času a nervů.“ (RP 6. 10. 1984)

NAŠE SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

ČERVENEC

70 let

Anna Andrllová, Polní
Vlastimila Urbánková, Čs. armády

75 let

Marie Kučerová, Rudé armády
Otakar Májek, Čelakovského
Marie Spurná, Bučovická
Jindřich Rybníkář, Rudé armády

80 let

František Rybníkář, Rudé armády

92 let

František Moudrý, Nerudova

93 let

Marie Hrubá, Husova

SRPEN

70 let

Augustin Knotek, Zlatá hora
Irena Rossi, Havlíčkova
Bohumil Šujan, Gottwaldova
Josefa Vykouřilová, Bučovická
Jaroslav Drbola, Slovákova

75 let

Petr Buchlovský, Husova
Helena Janoušková, Zlatá hora
Růžena Novotná, Zlatá hora
Jan Marcinka, Komenského
Růžena Procházková, Slovákova
Štěpánka Severinová, Rudé armády
Augustina Šebečková, Husova

80 let

Marie Beránková, Bučovická
Václav Pruch, Rudé armády
Růžena Štiplová, Vážany — 83 let
Marie Matušková, Vážany — 87 let
Anastázie Nováková, Vážany — 86 let

ZÁŘÍ

70 let

Anna Janoušková, Zlatá hora
Milada Jirková, Slovákova

80 let

Marie Štefanová, Vážany — 86 let
Josef Procházka, Vážany — 85 let

Nejstarší občan Slavkova Josef Pokorný z Jiráskovy ulice se dožil 28. října 1984 95 let.

Jemu i ostatním jubilantům přejeme hodně slunných a teplých životních let!

ZLATOU SVATBU OSLAVILI

Filomena a Tomáš Holešovští,
Gottwaldova ul. — v červenci

Jaroslav a Ludmila Kreizlovi,
Tyršova ul. — v srpnu

Ladislav a Marie Knorovi,
Bezručova ul. — v září

STŘÍBRNOU SVATBU OSLAVILI

Marta a Oldřich Poláčkoví,
Polní — v srpnu

Marie a Antonín Voberovi,
Zlatá hora — v srpnu

Milan a Zdenka Zvonkovi,
Jiráskova — v srpnu

Oldřich a Anna Novotní,
Polní — v srpnu

Věra a Jan Dvořákoví, Bezručova

Jaroslav a Květa Rychlíkovi, Bučovická

**Krásné je stárnout pospolu:
vždyť láska i hory přenáší!
Ať tedy kvete i v příštích letech!**

Na cestu ve dvou se vydali

ČERVENEC

Jaromír Seifert — Jarmila Novotná
Slavkov

Karel Fikar — Tamara Ryšánková
Uherské Hradiště — Slavkov

Libor Hradil — Lenka Jiráčková
Slavkov — Kobeřice

Jaroslav Doležel — Věra Burešová
Slavkov — Němčany

Miroslav Vaněk — Marie Bandouchová
Zbýšov — Němčany

Vladimír Cupák — Michaela Smetanová
Slavkov

Josef Šuler — Dana Janásková
Mohelno

Jaroslav Melichárek —
Věra Kovářiková
Kobeřice — Slavkov

Zdeněk Červinka — Jana Zástřešková
Rašovice — Heršpice

Václav Matyáš — Martina Brhelová
Vážany — Prostějov

SRPEN

František Zich — Vladimíra Kreizlová
Velké Meziříčí — Slavkov

Oldřich Sklenář — Božena Lažková
Kobeřice — Slavkov

Václav Říčka — Zdeňka Zástřešková
Pohořelice — Slavkov

Miroslav Babušík —
Stanislava Kučerová
Vážany

Silvester Karalo — Valerie Gažiová
Holubice

ZÁŘÍ

Dušan Jakoubek — Marcela Světlíková
Vyškov — Slavkov

Aleš Zeman — Marta Bandouchová
Kuřim — Němčany

Štefan Podracký — Blanka Maláčová
Heršpice

Vítězslav Mazal — Jitka Dvořáková
Heršpice

Vladimír Doupovec — Agáta Miadíková
Nemochovice — Hlubočany

Luboš Kohoutek — Vladimíra Cenková
Hodějnice — Slavkov

Jaroslava Šedý — Magdalena Hrabovská
Velesovice

Petr Voňák — Blanka Denková
Kyjov — Slavkov

Vladimír Zeman — Marie Měsíčková
Němčany — Hodějnice

**Nechť Váš polibek svatební celý život
šťastný předznamenal!**

Vítáme do života

6. 7. Jana Kvasnovská, Komenského
8. 7. Inka Bílová, Havlíčkova
9. 7. Jana Sedláčková, Brněnská
14. 7. Lenka Klementová, Polní
19. 7. Josef Křížka, Tyršova
23. 7. Zuzana Spáčilová, Komenského
23. 7. Kristýna Hrabovská, Čs. armády
25. 7. Jana Lopatková, Vážany
31. 7. Martina Hložková, Vážany
18. 8. Libor Piták, Čs. armády
20. 8. Jiří Šmerda, Lomená
27. 8. Jaroslav Štola, Zlatá Hora
3. 9. Eva Macháčková, Gottwaldova
9. 9. Jana Hlubinková, Gottwaldova
20. 9. Eduard Bílek, Vážany
22. 9. Simona Blahutková, Nerudova
22. 9. Lukáš Černík, Komenského
24. 9. Jakub Krahula, Čs. armády
1. 10. Veronika Zemanová, Slovákova
3. 10. Romen Rossi, Havlíčkova
9. 10. Jakub Cenek, ČSČK
13. 10. Michaela Janečková, Vážany nad Litavou
9. 10. Antonín Hošek, Vážany nad Litavou

Šťastný, láskyplný a úspěšný život.

Rozloučili
se navždy

23. 6. Julie Chlupová, Vážany
7. 7. Jaroslav Tureček, Palackého
9. 7. Miroslav Riedl, Vážany
9. 7. Albína Machatová, Rudé armády
10. 7. Marie Šedá, Čs. armády
17. 7. Anna Matyášová, B. Němcové
19. 7. Marie Chlupová, Vážany
18. 7. Jaroslav Plichta, Hradební
23. 7. Oldřich Rys, Čs. armády
27. 7. Václav Matyáš, Vážany
1. 8. Ludmila Horáková, Rudé armády
2. 8. Emilie Tandlerová, Kaunicova
13. 8. Josef Hofírek, Vážany
25. 8. Vilemína Bednaříková, Vážany
26. 8. Marie Seifertová, Vážany
8. 9. Jiří Straka, Palackého

S vděčností budeme vzpomínat!

● Ztráty a nálezy

Ve ztrátách a nálezech na MěNV ve Slavkově jsou uloženy k vyzvednutí: hodinky, zlatá náušnice, zlatý prsten, peněženka s větší částkou peněz; dámský svetr, dětské rukavice, dětská botička, dámská rukavice, deštník.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO VE SLAVKOVĚ PŘIPRAVUJE

Úterý 13. listopadu ve 20 hodin

MORAVANKA

Populární dechový soubor

Neděle 25. listopadu v 15 hodin

SKUPINA KREDIT

účinkuje na tanečním odpoledni pro mládež

Sobota 8. prosince v 19.30 hod.

„TĚŽKÁ BARBORA“

Satirické divadlo Večerní Brno

Sobota 15. prosince v 10 hodin

SLAVKOVSKÉ FINÁLE

Soutěž ve společenském tanci

Neděle 16. prosince v 19.30 hod.

BRNĚNSKÉ ŽESTOVÉ KVINTETO

Vánoční koncert.